

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 5/2009 ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Η.Ε.Α.

Ακαδημίας 20, 106 71 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ: 36 32 601-5 FAX : 36 75 530

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Απόφαση υπ' αριθμ. 5/2009

Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών ΗΕΑ, συνήλθε σήμερα Πέμπτη, 26 Νοεμβρίου 2009, στα επί της οδού Ακαδημίας 20 γραφεία του, υπό την προεδρεία του τακτικού μέλους Ελένης Τράϊου, λόγω εξαίρεσης της προέδρου Μιμής Τουφεξή, και με την παρουσία του τακτικού μέλους Χρήστου Γιαννακόπουλου, των αναπληρωματικών μελών Μηνά Παπάζογλου, που αντικαθιστά το εξαιρεθέν τακτικό Μ. Τουφεξή, Αναστ. Κοντογιαννίδη, που αντικαθιστά το εξαιρεθέν τακτικό Γιάννη Κουτζουράδη, Γιώργου Αξελού, που αντικαθιστά το εξαιρεθέν τακτικό Γιώργο Δόγα, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εξετάσει την υπ' αριθμ. πρωτ. 2907/09.03.09 έφεση του **συν. Δημήτρη Καπράνου** κατά της υπ' αριθμ. 16/2008 απόφασης του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση το ΠΠΣ έκρινε πειθαρχικά ελεγκτέο τον εφεσιβάλλοντα και του επέβαλε την ποινή της οριστικής διαγραφής από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ. Η έφεση του προσφεύγοντος συν. Καπράνου, ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα και γίνεται τυπικά δεκτή και ως εκ τούτου, εξετάζεται κατά το ουσιαστικό μέρος.

Ως προς την προηγηθείσα διαδικασία στο ΠΠΣ, σημειώνονται τα εξής:

Στις 07.09.07 κατατέθηκε στο ΠΠΣ η υπ□ αριθμ. πρωτ. 2391/07.09.07 έγκληση του συν. Δημήτρη Τρίμη, τότε γενικού γραμματέα της ΕΣΗΕΑ, κατά του συν. Δημήτρη Καπράνου, τότε προέδρου του ΤΣΠΕΑΘ.

Το ΠΠΣ στις 02.10.07 έκρινε βάσιμη την ως άνω έγκληση και άσκησε πειθαρχική δίωξη κατά του συν. Δημ. Καπράνου.

Στις 27.09.07 κατατέθηκε άλλη έγκληση υπ□ αριθμ. πρωτ. 2411/27.09.07 για την ίδια υπόθεση από την συν. Ελένη Σπανοπούλου κατά του συν. Δημ. Καπράνου.

Το ΠΠΣ στις 02.10.07 έκρινε βάσιμη την ως άνω έγκληση και άσκησε πειθαρχική δίωξη κατά του εγκαλουμένου, τέως προέδρου του ΤΣΠΕΑΘ. Δύο μέλη θεώρησαν την έγκληση βάσιμη, αλλά ζήτησαν την συνεξέταση των δύο εγκλήσεων αφού αναφέρονται στο ίδιο αντικείμενο.

Ο συν. Καπράνος με τις υπ□ αριθμ. πρωτ. 2450/13.11.07 και υπ□ αριθμ. πρωτ. 2452/13.11.07 αιτήσεις του ζήτησε την εξαίρεση του προέδρου του ΠΠΣ συν. Παν. Τερζή, ενώ αίτημα αυτοεξαίρεσης υπέβαλε και ο ίδιος ο πρόεδρος του ΠΠΣ. Κατόπιν αυτών, το Συμβούλιο αποφάσισε κατά πλειοψηφία την εξαίρεση.

Ο ίδιος εγκαλούμενος συν. Καπράνος με το υπ□ αριθμ. πρωτ. 2451/13.11.07 έγγραφό του υπέβαλε ένσταση αοριστίας της ως άνω έγκλησης του συν. Τρίμη εναντίον του. Η ένσταση αυτή έγινε ομόφωνα δεκτή με απόφαση του ΠΠΣ στην υπ□ αριθμ. 22/11.12.07 συνεδρίαση, όπως αναφέρεται στο ακόλουθο απόσπασμα του σχετικού πρακτικού:

«□Το ΠΠΣ συνεδρίασε προκειμένου να εξετάσει την υπ□ αριθμ. πρωτ. 2451/13.11.07 ένσταση του εγκαλουμένου συναδέλφου Δ. Καπράνου περί αοριστίας της υπ□ αριθμ. πρωτ. 2391/07.09.07 εγκλήσεως του συν. Δ. Τρίμη εναντίον του.

Η έγκληση του συν. Δ. Τρίμη έχει ως εξής:

«α) Ύστερα από τον καταιγισμό δημοσιευμάτων των τελευταίων ημερών, που αναφέρονται πλέον με σαφήνεια και στις ευθύνες του κ. Δημήτρη Καπράνου στο σκάνδαλο με το «κρυφό» ομόλογο του ΤΣΠΕΑΘ και

β) Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι από τις 03.04.07 ο κ. Καπράνος αν και υποσχέθηκε ότι θα δώσει όλα τα στοιχεία για την αγορά του ομολόγου των 130 εκατομμυρίων ευρώ, όπως του ζήτησε η Διοίκηση της ΕΣΗΕΑ, δεν τα απέστειλε, ούτε ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του ΔΣ να παραιτηθεί από την θέση του προέδρου του ΔΣ του ΤΣΠΕΑΘ.

Ζητώ το Συμβούλιό σας να επιληφθεί αμέσως του θέματος σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού περί οριστικής διαγραφής του από την ΕΣΗΕΑ.

Επιφυλάσσομαι να ορίσω μάρτυρες, εφόσον μου ζητηθεί».

Το ΠΠΣ είχε κρίνει βάσιμη την έγκληση και είχε ασκήσει πειθαρχική δίωξη εναντίον του συν. Δ. Καπράνου, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α) και θ) του Καταστατικού.

Στην ένστασή του περί αοριστίας ο εγκαλούμενος υποστηρίζει ότι στην έγκληση δεν αναφέρονται με σαφήνεια, όπως απαιτείται, οι αναφερόμενες καταγγελίες, ούτε προσδιορίζεται ο χρόνος που αφορούν.

Το ΠΠΣ εξετάζοντας την ένσταση αποφαινεται ως εξής:

Το άρθρο 4 του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας προβλέπει τα στοιχεία που απαιτούνται να περιέχει κάθε έγκληση τονίζοντας: «Στην έγκληση πρέπει να αναγράφονται λεπτομερώς και αναλυτικώς τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν το διωκόμενο παράπτωμα, καθώς και τα στοιχεία και ο ακριβής χρόνος που διαπράχθηκε τούτο».

Στην πρώτη καταγγελία γίνεται αναφορά σε δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών «που αναφέρονται πλέον με σαφήνεια και στις

ευθύνες του κ. Δημήτρη Καπράνου στο σκάνδαλο με το «κρυφό» ομόλογο του ΤΣΠΕΑΘ», χωρίς όμως να περιγράφεται η συγκεκριμένη συμπεριφορά του εγκαλούμενου που συνιστά το πειθαρχικό παράπτωμα, ανεξάρτητα αν πράγματι για το όλο ζήτημα υπάρχει μεγάλη δημοσιότητα και δημόσιες ανακοινώσεις και τοποθετήσεις. Στην έγκληση, όμως, απαιτείται η αναλυτική καταγραφή των όσων καταγγέλλονται.

Στην δεύτερη καταγγελία ο ισχυρισμός του εγκαλούμενου ότι δεν υπάρχει χρονικός προσδιορισμός είναι αβάσιμος, καθώς αναφέρεται ότι στις 03.04.07 εζητήθη από το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ η προσκόμιση εγγράφων σχετικά με τα ομόλογα. Είναι όμως βάσιμος ο ισχυρισμός του εγκαλούμενου ότι θα έπρεπε να αναφέρονται στην έγκληση τα συγκεκριμένα έγγραφα.

Θα πρέπει, πάντως, να επισημανθεί πως εφόσον ο συν. Δ. Τρίμης εκλήθη από το ΠΠΣ για παροχή διευκρινίσεων, θα έπρεπε το Συμβούλιο να είχε επισημάνει τα κενά της εγκλήσεως, τα οποία αφού διασαφηνίζονταν να περιληφθούν σε συμπληρωματικό έγγραφο του εγκαλούντα συναδέλφου. Το έγγραφο αυτό, επισυναπτόμενο στην έγκληση και κοινοποιούμενο προς τον εγκαλούμενο θα είχε καλύψει τα κενά που υπήρχαν.

Κατόπιν αυτών, το ΠΠΣ κρίνει ομόφωνα την έγκληση ως αόριστη. Όμως, η ως αόριστη κριθείσα έγκληση που περιλαμβάνει καταγγελίες, οι οποίες μάλιστα προέρχονται από τον τότε γενικό γραμματέα του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, συγκεντρώνει τα στοιχεία της πληροφόρησης του άρθρου 1, παρ. 2, εδ. 2 του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας που ορίζει: «*□ Σε περίπτωση πληροφόρησης του Π.Σ. για τυχόν παράπτωμα, το Συμβούλιο αποφασίζει κατά πλειοψηφία για τη διενέργεια ή μη έρευνας, εφαρμόζοντας τη διαδικασία που προβλέπει ο Κανονισμός*».

Ως εκ τούτου, το ΠΠΣ αποφασίζει παμψηφεί τη διερεύνηση των καταγγελομένων με την αυτεπάγγελτη διαδικασία.

Σχετικά με την καταγγελία, όμως, περί του ότι ο εγκαλούμενος δεν υπέβαλε την παραίτησή του από πρόεδρος του ΤΣΠΕΑΘ, όπως

του ζητήθηκε από το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, το ΠΠΣ θεωρεί ότι η συμπεριφορά αυτή δεν συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα, αλλά ζήτημα συνδικαλιστικής ευαισθησίας. Η υποβολή ή μη παραίτησης ανάγεται στην ελεύθερη βούληση και ευθύνη του οποιουδήποτε προσώπου. Ως εκ τούτου, δεν εντάσσεται στις υπό έρευνα καταγγελίες».

Επίσης, ο συν. Καπράνος με το υπ□ αριθμ. πρωτ. 2452/13.11.07 έγγραφό του υπέβαλε ένσταση κατά της αποφάσεως του ΠΠΣ να ασκήσει δεύτερη πειθαρχική δίωξη εναντίον του με την έγκληση της συν. Σπανοπούλου, αφού πρόκειται για την ίδια υπόθεση.

Η ένσταση αυτή έγινε δεκτή με απόφαση του ΠΠΣ στην υπ□ αριθμ. 22/11.12.07 συνεδρίαση, όπως αναφέρεται στο ακόλουθο απόσπασμα του σχετικού πρακτικού:

«□Το ΠΠΣ συνεδρίασε προκειμένου να εξετάσει το αίτημα του εγκαλούμενου συν. Δ. Καπράνου περί ακυρώσεως της από 02.10.07 απόφασης του ΠΠΣ, για άσκηση πειθαρχικής δίωξης εναντίον του με βάση την υπ□ αριθμ. πρωτ. 2411/27.09.07 έγκληση της συν. Ελ. Σπανοπούλου.

Στο αίτημά του ο εγκαλούμενος επικαλείται το άρθρο 57, εδ. 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 18, παρ. 6 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ. Επιπλέον, προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η πειθαρχική δίωξη που έχει ασκηθεί εναντίον του με βάση την υπ□ αριθμ. πρωτ. 2411/27.09.07 έγκληση συν. Ελ. Σπανοπούλου, θα πρέπει να ακυρωθεί και εκ του λόγου ότι αφορά τα ίδια παραπτώματα για τα οποία είχε ήδη ασκηθεί δίωξη με βάση την υπ□ αριθμ. πρωτ. 2391/07.09.07 έγκληση του συν. Δημ. Τρίμη.

Το ΠΠΣ αφού εξέτασε το ως άνω αίτημα του εγκαλούμενου σε συνδυασμό με τα στοιχεία του φακέλου, αποφαινεται ως ακολούθως:

Το άρθρο 57, εδ. 2 του Κ.Πολ.Δ. στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 18, παρ. 6 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ, σε περιπτώσεις εξαιρέσεως, δίνει το δικαίωμα στον αιτούντα την εξαίρεση να

ζητήσει και την ακύρωση των πράξεων της διαδικασίας στις οποίες είχε συμπράξει ο εξαιρούμενος.

Ως προς τον ισχυρισμό της άσκησης δίωξης για δεύτερη φορά για τα ίδια αδικήματα, το ΠΠΣ διαπιστώνει ότι πράγματι η έγκληση της συν. Ελ. Σπανοπούλου, που είναι ιδιαίτερα αναλυτική, αναφέρεται στις ίδιες πράξεις του εγκαλούμενου για τις οποίες είχε ήδη ασκηθεί πειθαρχική δίωξη με βάση την ως άνω έγκληση του συν. Δημ. Τρίμη.

Βασικός κανόνας, που προφανώς έχει εφαρμογή για όλα τα δικαιοδοτικά όργανα, είναι ότι δεν μπορεί να ασκηθεί νέα δίωξη εναντίον προσώπου ή προσώπων για τα ίδια αδικήματα. Διαφορετικά σε κάθε νέα έγκληση για τα ίδια παραπτώματα θα έπρεπε να ασκείται νέα δίωξη, να γίνονται παράλληλες δίκες και γενικά να δημιουργείται μια κατάσταση όχι μόνο εκτός νομιμότητας, αλλά και εκτός λογικής.

Το ΠΠΣ με την ως άνω απόφασή του προχώρησε στην άσκηση δεύτερης πειθαρχικής δίωξης για τα ίδια αδικήματα, παρά την επισήμανση μάλιστα δύο μελών ότι αυτό δεν είναι επιτρεπτό. Και στη συνέχεια κάλεσε τον εγκαλούμενο να προτείνει μάρτυρες, τόσο σχετικά με την εκδίκαση της πρώτης έγκλησης όσο και της δεύτερης, προωθώντας δύο χωριστές πειθαρχικές δίκες για το ίδιο αντικείμενο. Ενώ το ορθό θα ήταν να συνενώσει τις δύο υποθέσεις, λόγω ταυτότητας αντικειμένου.

Με την απόφασή του αυτή το ΠΠΣ παραβίασε βασική δικονομική αρχή και προσέδωσε στην όλη διαδικασία το στοιχείο της ακυρότητας. Ως εκ τούτου, το ΠΠΣ αποφασίζει ομόφωνα την ακύρωση της από 02.10.07 απόφασης του ΠΠΣ, με την οποία ασκήθηκε πειθαρχική δίωξη κατά του συν. Δ. Καπράνου. Την από 27.09.07 έγκληση της συν. Ελ. Σπανοπούλου εντάσσει στη διαδικασία που ήδη έχει αποφασίσει το ΠΠΣ για αυτεπάγγελτη έρευνα των καταγγελιών που έγιναν από τον συν. Δ. Τρίμη, καθώς οι καταγγελίες της συν. Ελ. Σπανοπούλου αφορούν τα ίδια παραπτώματα».

Κατά της απόφασης αυτής η συν. Σπανοπούλου άσκησε την από 03.03.08 μη νόμιμη έφεση, αντίθετα από τα προβλεπόμενα στο Καταστατικό, τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας των Π.Σ. και την ευρύτερη νομοθεσία. Η έφεση αυτή έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία με τρεις ψήφους έναντι δύο από το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, που ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση του ΠΠΣ.

Μετά την απόφαση αυτή του ΔΠΣ, ανέκυψε ζήτημα για την περαιτέρω διαδικασία, ως προς την συνέχιση εκδίκασης της υποθέσεως από το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό.

Ύστερα από σχετικό αίτημα του προεδρεύοντος του ΠΠΣ συν. Ιωάν. Αποστολόπουλου, συγκλήθηκαν τα δύο Πειθαρχικά Συμβούλια, κατά το άρθρο 19, παρ. 4 και άρθρο 20, παρ. 5 του Καταστατικού, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το αδιέξοδο και να αποσαφηνιστεί η διαδικασία που θα έπρεπε να ακολουθηθεί.

Τα δύο Πειθαρχικά Συμβούλια, στην κοινή συνεδρίασή τους στις 16.12.08, αποφαινόμενα ως ακολούθως:

«Είναι αυτονόητο πως η τήρηση των διατάξεων και δη των θεμελιωδών του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού, κατά τις διαδικασίες των Πειθαρχικών Συμβουλίων, είναι υποχρεωτική. Αντίθετη πρακτική, πέραν των άλλων, καθιστά την απόφαση, ανυπόστατη και αντιμετωπίζεται ως ανύπαρκτη.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση το ΔΠΣ είχε κάνει δεκτή την έφεση της συν. Σπανοπούλου, παραβιάζοντας το άρθρο 19 παρ. 3 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και το άρθρο 24 του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας των Πειθαρχικών Συμβουλίων, που ορίζουν ότι δικαίωμα έφεσης έχει μόνο ο εγκαλούμενος, εφόσον με την πρωτοβάθμια απόφαση του επιβλήθηκε ποινή διαγραφής.

Επίσης, οι δύο ως άνω διατάξεις προβλέπουν πως σε έφεση υπόκεινται μόνο οι αποφάσεις, που επιβάλλουν την ποινή διαγραφής και προφανώς όχι για παρεμπόδιοντα ζητήματα. Η προσβληθείσα απόφαση αφορά παρεμπόδιον ζήτημα και δεν υπάρχει δικαίωμα εφέσεως, ούτε και για τον εγκαλούμενο, παρά μόνο σαν

λόγος εφέσεως, όταν εκδοθεί η οριστική πρωτοβάθμια απόφαση. Το ΔΠΣ, κάνοντας δεκτή την έφεση, παραβίασε και ως προς αυτό το σημείο τα προαναφερθέντα άρθρα του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού.

Τα ανωτέρω είχαν επισημανθεί και στην υπ□ αριθμ. 1084/02.04.08 γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου της ΕΣΗΕΑ, που αναιτιολόγητα δεν έγινε δεκτή από την πλειοψηφία των τριών μελών του ΔΠΣ, με αντίθεση των μειοψηφούντων δύο μελών.

Άλλο βασικό ζήτημα είναι πως το ΔΠΣ έκανε δεκτή την έφεση αυτή, κατά παράβαση θεμελιώδους δικονομικής αρχής. Την εξασφάλιση δυνατότητας συμμετοχής όλων των διαδίκων στη διαδικασία που ακολουθείται, ώστε να εκθέσουν τις απόψεις τους. Όπως τονίζεται και στο άρθρο 19 του Εσωτερικού Κανονισμού: «Τα μέλη των Πειθαρχικών Συμβουλίων κρίνουν □ αφού πρώτα ακούσουν και τις δύο πλευρές των διαδίκων□». Στην περίπτωση αυτή, ακολουθήθηκαν συνοπτικές διαδικασίες και δεν έγιναν σεβαστά τα προβλεπόμενα δικαιώματα για τον εγκαλούμενο, ο οποίος όχι μόνο δεν εκλήθη να αναπτύξει τις θέσεις του, αλλά ούτε καν του κοινοποιήθηκε η έφεση, ούτε ενημερώθηκε για την όλη διαδικασία.

Ακόμη, το άρθρο 22 εδ. στ□ ορίζει ότι στις αποφάσεις των Πειθαρχικών Συμβουλίων πρέπει να υπάρχει αιτιολογία. Όμως στην απόφαση αυτή του ΔΠΣ δεν υπάρχει καμία αιτιολογία ως προς την ακύρωση της πρωτοβάθμιας κρίσης, που όριζε πως για το ίδιο παράπτωμα δεν ήταν δυνατόν να υπάρχουν δύο πειθαρχικές διώξεις και δύο χωριστές δίκες, μία για κάθε έγκληση. Και τις ενέταξε για συνεξέταση στην αυτεπάγγελτη διαδικασία.

Με τα δεδομένα αυτά, κατά την ομόφωνη κρίση των δύο Πειθαρχικών Συμβουλίων (με τρεις αποχές από την ψηφοφορία) η απόφαση αυτή του ΔΠΣ, με την οποία έγινε δεκτή η ως άνω έφεση της συν. Σπανοπούλου, είναι παράνομη και ως εκ τούτου, ανυπόστατη. Συνεπώς, δεν μπορεί να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πρωτοβάθμια απόφαση, ούτε έχει οποιαδήποτε επιρροή στην ακολουθούμενη διαδικασία στο ΠΠΣ, η οποία θα πρέπει να

συνεχισθεί κανονικά, ώστε να διαλευκανθεί η σοβαρή αυτή υπόθεση, που απασχολεί τον κλάδο και τον ευρύτερο χώρο των ασφαλισμένων στο ΤΣΠΕΑΘ».

Το ΠΠΣ μετά την ολοκλήρωση της σχετικής προδικασίας επί της διενεργούμενης αυτεπάγγελτης έρευνας ομόφωνα αποφάσισε την άσκηση αυτεπάγγελτης πειθαρχικής δίωξης κατά του συν. Δημήτρη Καπράνου, προέδρου του ΤΣΠΕΑΘ, με το ακόλουθο σκεπτικό:

«Α) Ο εγκαλούμενος συνάδελφος, ως πρόεδρος του ΤΣΠΕΑΘ, συγκάλεσε για τις 28.06.06 το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου με θέμα «Επένδυση διαθεσίμων σε Ομόλογο Ελληνικού Δημοσίου». Και όπως προκύπτει από το από 29.06.06 ακριβές απόσπασμα πρακτικών το Συμβούλιο αποφάσισε «ομοφώνως»:

«1. Την αγορά Ομολόγου Ελληνικού Δημοσίου εικοσαετούς διάρκειας, ονομαστικής αξίας εκατόν τριάντα εκατομμυρίων ΕΥΡΩ (€130.000.000,00), μέσω της χρηματιστηριακής εταιρείας «ΤΡΩΥΛΟΣ ΚΕ.Π.Ε.Υ», η φύλαξη του οποίου θα γίνει στην Τράπεζα της Ελλάδος.

2. Την επικύρωση των πρακτικών ως προς το θέμα αυτό αυθημερόν λόγω του επείγοντος».

Στο πρακτικό αυτό αναφέρεται ότι παρέστησαν στη συνεδρίαση ο πρόεδρος και δύο μέλη του Συμβουλίου, ενώ δεν σημειώνεται, όπως θα έπρεπε, ποία είναι και αν ειδοποιήθηκαν τα απουσιάζοντα μέλη. Και αν στη περίπτωση κωλύματος ειδοποιήθηκαν τα αντίστοιχα αναπληρωματικά από τους κωλυόμενους, όπως υποχρεούνται κατά το άρθρο 8, παρ. 4 του Καταστατικού του Ταμείου. Στη περίπτωση αυτή η τήρηση της προβλεπόμενης διαδικασίας ελέγχεται και από τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου. Επίσης, στο πρακτικό δεν αναφέρεται και η απουσία του κυβερνητικού επιτρόπου.

Η εξασφάλιση απαρτίας δεν σημαίνει πως αρκεί για την λήψη αποφάσεων, αλλά θα πρέπει να τηρείται η προβλεπόμενη διαδικασία της πρόσκλησης συμμετοχής προς όλα τα μέλη τακτικά ή αναπληρωματικά σε περίπτωση κωλύματος των πρώτων, με ευθύνη

του προέδρου του Δ.Σ. Και για την νομιμότητα της αποφάσεως θα πρέπει να αναφέρεται ρητά και αναλυτικά στο σχετικό πρακτικό η τήρηση της διαδικασίας αυτής.

Στην συγκεκριμένη μάλιστα περίπτωση, που επρόκειτο να αποφασισθεί η επένδυση περίπου του 20% των αποθεματικών του ΤΣΠΕΑΘ, υπήρχε ιδιαίτερος λόγος να επιδιωχθεί η παρουσία, τόσο του κυβερνητικού επιτρόπου, όσο και όλων των μελών του ΔΣ και προφανώς των άμεσα ενδιαφερομένων εκπροσώπων των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων, που τελικά απουσίαζαν.

Δεν διαφαίνεται, όμως, ότι ο εγκαλούμενος συνάδελφος, πρόεδρος του Ταμείου, κατέβαλε, όπως όφειλε, προσπάθεια προς την κατεύθυνση αυτή.

(Παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α) του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ).

Β) Η ιδιαίτερα σοβαρή αυτή απόφαση ελήφθη, πέραν των προαναφερομένων, με ιδιαίτερη σπουδή, χωρίς αντίστοιχη μελέτη ή έστω γνώμη προσώπου με σχετική εξειδίκευση, ώστε να περιφρουρούνται τα συμφέροντα του ασφαλιστικού οργανισμού, έστω και από μη δόλιο αλλά απλά τυχόν εσφαλμένο χειρισμό. Ούτε έγινε η τυπικά μεν μη αναγκαία, αλλά ουσιαστικά και δεοντολογικά σκόπιμη και απαραίτητη, για τόσο σοβαρό ζήτημα, ενημέρωση των διοικήσεων των συνδικαλιστικών φορέων των ασφαλισμένων και ανταλλαγή απόψεων.

Στη συνεδρίαση κατετέθη μόνο η πρόταση του προέδρου του ΤΣΠΕΑΘ με συνοπτική αναφορά. Ούτε, βέβαια, ήταν ουσιαστικής σημασίας η αναφερόμενη εισήγηση του διευθυντή του Ταμείου, στην οποία κανένας λόγος δεν διατυπώνεται υπέρ της αγοράς του ομολόγου, αλλά απλά γίνεται αναφορά πως «η οικονομική κατάσταση του Ταμείου είναι καλή και επιτρέπει την πιο πάνω επένδυση». Δεν αιτιολογείται εξάλλου στην πρόταση του προέδρου, όπως θα έπρεπε, η επιλογή της συγκεκριμένης ιδιωτικής χρηματιστηριακής εταιρείας «ΤΡΩΛΟΣ Κ.Ε.Π.Ε.Υ» για την αγορά του ομολόγου.

Η μεγάλη σπουδή για τη λήψη της αποφάσεως αυτής

καταδεικνύεται, πέραν των άλλων, και στην δεύτερη παράγραφο του πρακτικού, που προβλέπει «την επικύρωση των πρακτικών ως προς το θέμα αυτό αυθημερόν, λόγω του επείγοντος», χωρίς όμως να δικαιολογείται, ως όφειλε, η περί «επείγοντος» αναφορά. Άλλωστε, η περί αυθημερόν επικυρώσεως των πρακτικών απόφαση, έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 8, παρ. 12 του Καταστατικού του ΤΣΠΕΑΘ, που ορίζει πως η επικύρωση των πρακτικών γίνεται στην επόμενη συνεδρίαση. Προβλέπει, βέβαια, και πριν από την επικύρωση των πρακτικών δυνατότητα εκτέλεσης αποφάσεως, όταν το ΔΣ κρίνει πως υπάρχει επείγουσα ανάγκη, που όμως στην προκείμενη περίπτωση, απλά αναφέρεται αλλά δεν αιτιολογείται, όπως θα έπρεπε να έχει γίνει.

Και κατά τα σημεία αυτά ο εγκαλούμενος συνάδελφος, πρόεδρος του ΔΣ, δεν έπραξε ότι, ως εκ της θέσεώς του, όφειλε.

(Παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α' του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ).

Γ) Σύμφωνα με τα καταγγελλόμενα από πολλές πλευρές, η εκτέλεση της απόφασης περί αγοράς του ομολόγου έγινε κατά τρόπο που δεν συνέφερε το ΤΣΠΕΑΘ, καθώς αγοράστηκε στο 100% της αξίας του, δηλαδή έναντι 130.000.000 ευρώ, ενώ στην αγορά η τιμή διαμορφωνόταν πολύ χαμηλότερη.

Η αγορά του ομολόγου, ως επένδυση, με μακρόχρονη δέσμευση εικοσαετίας και τους όρους που περιείχε η σχετική σύμβαση, δεν ήταν ενδεδειγμένη για τον ασφαλιστικό οργανισμό.

Επίσης, η τοποθέτηση αυτή είχε «ρίσκο» μικρό κατά τον εγκαλούμενο συνάδελφο ή μεγάλο κατά την άποψη άλλων πλευρών, με εύλογη συνέπεια να υπάρχει διακύβευση των συμφερόντων του Ταμείου και κατ'επέκταση και των συμφερόντων των ασφαλισμένων.

Η επαναγορά του ομολόγου από την PROTON BANK στις 24.05.07 έγινε με δυσμενείς για το Ταμείο όρους. Το τίμημα των 133.100.000 ευρώ, δηλαδή με αυξημένη τιμή μόνο κατά 3.100.000 ευρώ, που υπολογίζονται οι τόκοι, ουσιαστικά ζημίωσε το

ΤΣΠΕΑΘ. Και τούτο επειδή αν το κεφάλαιο αυτό είχε κατατεθεί στη Τράπεζα της Ελλάδος, για το διαμεσολαβήσαν από την αγορά του ομολόγου διάστημα (10.07.06 έως 24.05.07) με το επιτόκιο που υπήρχε 3,9% ετησίως, θα απέφερε στο Ταμείο ποσό 4.440.000, δηλαδή 1.340.000 ευρώ περισσότερο.

Με βάση τα ανωτέρω, με την όλη πρακτική του εγκαλούμενου συναδέλφου και την σχετική δοσοληψία, αφενός διακυβεύτηκαν συμφέροντα του ΤΣΠΕΑΘ, αλλά επιπλέον προκλήθηκε και πραγματική ζημία, για τον ασφαλιστικό οργανισμό.

(Παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α) του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ).

Δ) Κατά την συνάντηση που είχε στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ ο συν. Δημ. Καπράνος με το ΔΣ της Ένωσης, στις 03.04.07, του εζητήθη η προσκόμιση τιμολογίου ή αντίστοιχου παραστατικού για την αγορά του ομολόγου και παρότι υπεσχέθει, τελικά δεν ανταποκρίθηκε προς την υποχρέωσή του αυτή.

(Παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α) του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ)».

Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο στη συνέχεια προχώρησε στην αποδεικτική διαδικασία με την αυτεπάγγελτη κλήση μαρτύρων, ενώ ο εγκαλούμενος δεν όρισε μάρτυρες.

Το ΠΠΣ μετά την περάτωση των μαρτυρικών καταθέσεων εκάλεσε τον συν. Καπράνο προς απολογία, ο οποίος δεν προσήλθε, αλλά απέστειλε το υπ) αριθμ. πρωτ. 2786/30.09.09 έγγραφο με το οποίο ζητούσε αναστολή εκδικάσεως της υπόθεσης μέχρι να περατωθεί η ποινική διαδικασία. Το αίτημα αυτό απορρίφθηκε από το ΠΠΣ με το αιτιολογικό πως το κατηγορητήριο της αυτεπάγγελτης πειθαρχικής δίωξης, δεν αφορούσε το ποινικό σκέλος που διερευνάται από την Δικαιοσύνη.

Στη συνέχεια, το ΠΠΣ εξέδωσε την προσαλλόμενη απόφασή του με την οποία ο εγκαλούμενος συνάδελφος κρίθηκε ομόφωνα πειθαρχικά ελεγκτέος και του επιβλήθηκε παμψηφεί η ποινή της οριστικής

διαγραφής με το ακόλουθο σκεπτικό:

«Η διαφύλαξη και σωστή διαχείριση των αποθεματικών των ασφαλιστικών οργανισμών είναι ιδιαίτερη υποχρέωση των επικεφαλής των οργανισμών αυτών και θα πρέπει να καταβάλλεται κάθε επιμέλεια για την προάσπισή τους.

Δυστυχώς, στην εξεταζόμενη υπόθεση η όλη στάση και συμπεριφορά του εγκαλουμένου τέως προέδρου του ΤΣΠΕΑΘ συν. Καπράνου, καταδεικνύει την έλλειψη της υπευθυνότητας αυτής, καθώς η αγορά του επίμαχου ομολόγου έγινε χωρίς την επιβαλλόμενη διεξοδική διαδικασία, αλλά επελέγη η τήρηση του τύπου με πλημμελή μάλιστα τρόπο, κι όχι η εξυπηρέτηση της ουσίας σε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα.

Το ΠΠΣ θεωρεί ότι αποδείχθηκαν όσα στο κατηγορητήριο διεξοδικά αναφέρονται και ειδικότερα:

Η απόφαση ελήφθη με τον ελάχιστο για απαρτία αριθμό των τριών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, κατά παραγνώριση της αναγκαιότητας παρουσίας όλων των μελών του Συμβουλίου ή των αναπληρωτών τους σε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα που αφορούσε επένδυση του 20% των αποθεματικών του ΤΣΠΕΑΘ. Ούτε εκρίθη αναγκαία και η παρουσία της κυβερνητικής επιτροπής που επίσης απουσίαζε. Ούτε στο συγκεκριμένο πρακτικό, όπως είναι αναγκαίο, αναφέρεται καν ότι εκλήθησαν αλλά δεν προσήλθαν, ώστε να προσδίδεται στην απόφαση το στοιχείο της τυπικής νομιμότητας. Πέραν του ότι δεν αποδείχθηκε ότι πράγματι εκλήθησαν οι απουσιάζοντες ή οι αναπληρωτές τους.

Ακόμη, για την τοποθέτηση τόσο μεγάλου χρηματικού ποσού δεν υπήρχε οποιαδήποτε γνώμη ειδικού για θέματα οικονομικού χαρακτήρα. Ούτε έγινε η παραμικρή ενημέρωση και ανταλλαγή απόψεων με τις συνδικαλιστικές ενώσεις των ασφαλισμένων, που τυπικά δεν ήταν μεν αναγκαία, αλλά ουσιαστικά απόλυτα απαραίτητη. Και τούτο γιατί οι συνδικαλιστικοί φορείς έχουν λόγο σε τόσο σοβαρά ζητήματα, καθώς αφορούν άμεσα τα μέλη τους.

Αντίθετα, αφού εξασφαλίστηκε οριακά και με πλημμέλειες ο τύπος, με ανεξήγητη σπουδή και χωρίς την επιβαλλόμενη υπευθυνότητα, αποφασίστηκε η αγορά του επίμαχου ομολόγου, με «ρίσκο» όπως και ο ίδιος ο εγκαλούμενος έχει παραδεχθεί, έστω και μικρό, κατά την άποψή του ή μεγάλο κατά τις απόψεις άλλων. Και στην προσπάθεια εξασφάλισης του ποσού που διατέθηκε από τα αποθεματικά του ΤΣΠΕΑΘ, μοιραία υπήρξε ζημία τουλάχιστον 1.340.000 ευρώ για το Ταμείο, ποσό που θα υπήρχε αν είχε γίνει απλή κατάθεση στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Πέραν αυτών, ο εγκαλούμενος συν. Καπράνος δεν προσκόμισε τα παραστατικά που του ζητήθηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ, όσον αφορά την αγορά του ομολόγου, (τιμολόγιο ή άλλα αντίστοιχα έγγραφα), κατά τη συνάντηση που είχαν στις 03.04.07.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το ΠΠΣ δεν εξέτασε την περίπτωση εάν η όλη αυτή συμπεριφορά του εγκαλουμένου δεν εξαντλείται στην έλλειψη της επιβαλλόμενης υπευθυνότητας, αλλά ενέχει και το στοιχείο του δόλου. Και ειδικότερα της απιστίας, ως προς την αγορά του ομολόγου, με επιδίωξη προσωπικού οφέλους. Το πόρισμα Ζορμπά, που σύμφωνα με δημοσιεύματα, επισημαίνει σοβαρές ενδείξεις ως προς τούτο, παρότι επίσημα εξητήθη από το Συμβούλιο, η Αρχή δεν χορήγησε σχετικό αντίγραφο με το αιτιολογικό πως η υπόθεση εκκρεμεί. Συνεπώς, εφόσον το ζήτημα αυτό εξετάζεται από την ποινική δικαιοσύνη, το Συμβούλιο δεν είναι σκόπιμο να προτρέξει, αλλά θα ασχοληθεί μετά την ολοκλήρωση της ποινικής διαδικασίας, εφόσον υπάρξει καταδικαστική απόφαση».

Εναντίον της αποφάσεως αυτής του ΠΠΣ ο εγκαλούμενος συν. Καπράνος κατέθεσε την εκδικαζόμενη έφεση.

Παράλληλα κατέθεσε αίτηση εξαιρέσεως των τριών μελών του ΔΠΣ, που έλαβαν την ως άνω ανυπόστατη απόφαση, αντίθετα από τα προβλεπόμενα στο Καταστατικό και τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας των ΠΣ. Η αίτηση αυτή του εφεσιβάλλοντος έγινε δεκτή από το ΔΠΣ.

Ο εγκαλούμενος **Δημήτρη Καπράνος** εκλήθη ενώπιον του ΔΠΣ και ανέπτυξε την έφεσή του, αναφέροντας τα ακόλουθα:

«Έχω υποβάλει την έφεση με τη βεβαιότητα ότι η απόφαση του ΠΠΣ πάσχει από κάθε άποψη. Πιστεύω ότι κακώς δεν κλήθηκα να απολογηθώ επειδή μια επιστολή χαρακτηρίστηκε «υπόμνημα». Θέλω να πιστεύω ότι δεν υπήρχε δόλος, αλλά η πεποίθησή μου είναι ότι είχε διαμορφωθεί ένα κλίμα «ροβεσπιερισμού» που δεν επέτρεπε κανενός είδος νηφαλιότητα. Πιστεύω, επίσης, ότι το σκεπτικό πάσχει διότι μου καταλογίζει ευθύνη για μη πρόσκληση μελών του Συμβουλίου, όταν είναι γνωστό ότι πρόεδρος συγκαλεί το Συμβούλιο και ο γενικός διευθυντής ή άλλος υπάλληλος καλεί τα μέλη.

Τέλος πάντων, ελπίζω ότι το δικό σας Συμβούλιο θα κρίνει με νηφαλιότητα κι όχι πλέον υπό το βάρος του ορυμαγδού των κατευθυνόμενων από συγκεκριμένη «παράταξη» δημοσιευμάτων, φημών και πληροφοριών. Διότι, όπως θα διαπιστώσετε ολόκληρη η «υπόθεση ΤΣΠΕΑΘ», βασίζεται σε «πληροφορίες», εικασίες και πάντως όχι σε στοιχεία και έγγραφα. Είμαι πρόθυμος να απαντήσω σε κάθε ερώτηση και εκ των προτέρων δηλώνω ότι σέβομαι το Σωματείο μου και τα Όργανά του, τα οποία έχω υπηρετήσει επί σειρά ετών ως αιρετός εκπρόσωπος.

Σε ερώτηση απάντησε:

«Στη θέση του προέδρου τα ταμείου σχεδόν υποχρεώθηκα να πάω διότι, απ' ότι κατάλαβα, η κυβέρνηση δεν μπορούσε να καταλήξει σε πρόσωπο εμπιστοσύνης. Δεν εισέπραξα δεκάρα ως μισθό ή άλλη αμοιβή. Τα διέθετα για να προσφέρεται ένα «καλάθι» με ποτά σε κάθε εργαζόμενο την ημέρα της εορτής του. Ήταν το μόνο κίνητρο που μπορούσα να τους δώσω, αφού η πάρεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, απέρριψε πρότασή μου για χορήγηση «bonus» σε ευσυνείδητους και εργατικούς υπαλλήλους.

Θέλω, επίσης, να τονίσω ότι επί της Ζετούς μου θητείας τα έσοδα του ταμείου από το αγγελιόσημο, αυξήθηκαν σημαντικά, διότι από τις 20 μηνύσεις το χρόνο, φθάσαμε τις 400. Κι εδώ

θέλω να υπογραμμίσω ότι καταχρώμενος την εκτίμηση συγκεκριμένου υπαλλήλου, που δεν είχε εκ του νόμου αρμοδιότητα, τον «έτρεχα» όλη την εβδομάδα ως μάρτυρα στα δικαστήρια για να εισπράττω τους πόρους από τους «μπαταξήδες».

θέλω ακόμη να τονίσω, ότι στο ταμείο δεν διατάραξα σε καμία περίπτωση, την ομαλή του λειτουργία. Αντίθετα, διατήρησα όλους τους υπαλλήλους στις θέσεις τους, ασχέτως πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, συγκάλεσα δύο φορές την ολομέλεια όλων των Ενώσεων στο ΤΣΠΕΑΘ (δεν είχε ξαναγίνει), και ακόμη πέτυχα να έρθουν σε συνεννόηση οι Ενώσεις και να προσλάβουμε άτομα για την υπηρεσία του αγγελιοσήμου, σε αριθμό που, οριακά, επέτρεπε την σωστή παρακολούθηση της ροής των εσόδων.

θέλω ακόμα να τονίσω ότι ό,τι κι αν κάνουμε θα υπάρχει διαρροή του αγγελιοσήμου, διότι και τα «Μέσα» αυξάνονται με ρυθμό που δεν μπορούμε να παρακολουθήσουμε και το ταμείο ακόμη δεν έχει οργανωθεί μηχανογραφικά, όπως θα έπρεπε. Δυστυχώς, δεν πρόλαβα να ολοκληρώσω αυτή την προσπάθεια με τον κ. Αϊδίνη.

θέλω, επίσης, να τονίσω ότι όσο ήμουν στο ταμείο δεν υπήρξε καμία διάκριση ή ειδική μεταχείριση προς «Μέσο» ή εκδότη, και το μόνο που επεδίωκα ήταν η προάσπιση του κοινωνικού πόρου που λέγεται, κακώς, αγγελιόσημο.

Αναφέρω, ακόμη, ότι ο διακεκριμένος συνταγματολόγος κ. Μανιτάκης (επ' αμοιβή φυσικά), γνωμοδότησε σχετικά με τον πιθανό κίνδυνο, που θα αντιμετώπιζε το αγγελιόσημο από τυχόν προσφυγή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μας έγραψε ότι το μόνο αδύνατο σημείο μας είναι οι παροχές από το αγγελιόσημο στις Ενώσεις, επειδή δεν έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα.

Για το θέμα αυτό ενημέρωσα αμέσως το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, το οποίο, δυστυχώς, δεν είχε ορίσει εκπρόσωπό του στο ΔΣ, λόγω της γνωστής ασυμφωνίας που υπήρχε μεταξύ των μελών του Συμβουλίου.

Ερ.: Σας δόθηκε εντολή, προφορική ή γραπτή, από κυβερνητικό πρόσωπο ή φορέα πχ υπουργείο, για να τοποθετήσετε μέχρι το 20% των αποθεματικών του ταμείου, σε σύνθετα προϊόντα;

Απ.: Η επιλογή της συγκεκριμένης επένδυσης έγινε μετά από συζήτηση και παρουσίαση περισσότερων από 80 προτάσεων για επενδύσεις. Νομίζω ότι, η επιλογή με βάση το αποτέλεσμα της πώλησης, η οποία έγινε υπό ασφυκτική πίεση, δικαίωσε την επιλογή αυτή. Σκεφτείτε να είχαμε αγοράσει μετοχές τραπεζών ή άλλες! Δεν δόθηκε καμία εντολή, αλλά επιλέξαμε επένδυση σε έκδοση του ελληνικού δημοσίου.

Ερ.: Στην ΕΣΗΕΑ λειτουργεί μια οικονομική επιτροπή, που [συμβουλεύει] το ΔΣ για την τοποθέτηση των αποθεματικών και προτείνει την εξεύρεση της καλύτερης και ασφαλέστερης δυνατής λύσης, κυρίως στη διαχείριση των καταθέσεων προθεσμίας. Κάτι παρόμοιο έχει συμβεί ποτέ στο ΤΣΠΕΑΘ ή έχει ζητηθεί από την ΕΣΗΕΑ;

Απ.: Καταρχήν, ουδείς με ενημέρωσε για την εν λόγω επιτροπή και πώς να με ενημερώσει άλλωστε, αφού η ΕΣΗΕΑ δεν τοποθετούσε εκπρόσωπο στο ΔΣ. Ωστόσο, είχα δύο φορές εγγράφως απευθυνθεί στους υπουργούς Απασχόλησης και είχα ζητήσει να μας επιτρέψει να προσλάβουμε οικονομικούς συμβούλους, αλλά αρνήθηκαν. Σήμερα, έχουν ορισθεί τέτοιοι σύμβουλοι. Θεωρώ τουλάχιστον περίεργο από τη μια να μη σου επιτρέπουν να προσλάβεις ειδικούς κι απ[ό] την άλλη, να γνωρίζουν ότι τα ταμεία κάνουν επενδύσεις, όπως οφείλουν, με αποφάσεις ανθρώπων, που δεν έχουν ειδική γνώση.

Ερ.: Ο κυβερνητικός επίτροπος στα ταμεία έχει ειδικές οικονομικές γνώσεις;

Απ.: Όχι, τουλάχιστον εξ όσων μπορώ να πω για τη δική μας εκπρόσωπο.

Ερ.: Στην ΕΣΗΕΑ ζητούνται σφραγισμένες προσφορές, που ανοίγονται παρουσία του ΔΣ, για να κατοχυρώνεται το αδιάβλητο και να επιλέγεται η καλύτερη προσφορά. Κάτι παρόμοιο συνέβη ή συμβαίνει στο ΤΣΠΕΑΘ, όταν από το ΠΠΣ διαπιστώνεται ότι εκπρόσωπος της εταιρείας ΤΡΩΥΛΟΣ, παρουσίασε ένα νέο προϊόν; Υπήρξαν ή ζητήθηκαν άλλες ή παρόμοιες προσφορές;

Απ.: Ακολούθησα τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούσε το ταμείο μέχρι τότε. Δηλαδή, η κάθε τράπεζα ή εταιρεία παρουσίαζε την πρότασή της ενώπιον του ΔΣ. Οι προσφορές που υποβλήθηκαν και παρουσιάστηκαν ήταν πάρα πολλές, ώστε να θυμάμαι πόσες ήταν στα 3 χρόνια της θητείας μου. Υπήρχε καταιγισμός προσφορών ή προτάσεων. Πόσο μπορείς να παρακολουθήσεις ολόκληρη αυτή την αγορά, χωρίς συμβούλους με ειδικές γνώσεις;

Ερ.: Η άποψή σας για το αν θα κέρδιζε έστω και μακροπρόθεσμα η επίμαχη επένδυση είναι θετική και πώς απαντάτε στην πληθώρα εκπομπών και δημοσιεύσεων, που είναι αρνητικά και σας κατακρίνουν

Απ.: Το ομόλογο του ελληνικού δημοσίου, που αγοράσαμε, πουλήθηκε με κέρδος 3.100.000 ευρώ, 19 χρόνια και 3 μήνες πριν τη λήξη του.

Ερ.: Δηλαδή, στα 20 χρόνια που ήταν η διάρκεια της σύμβασης θα υπήρχε σίγουρη ωφέλεια; Ή μπορούσε να εξανεμιστεί μικρό ή μεγάλο ποσοστό του κεφαλαίου;

Απ.: Απάντησα προηγουμένως. Ωστόσο, διευκρινίζω ότι η σύμβαση προέβλεπε εγγύηση του κεφαλαίου, εκτός των τόκων».

Ο εφεσιβάλλων συν. Καπράνος με το υπ αριθμ. πρωτ. 27/18.06.09 έγγραφό του, ζήτησε από το Συμβούλιο την αναστολή εκδίκασης της υπόθεσης μέχρι να περατωθεί η ποινική διαδικασία.

Το αίτημα αυτό απορρίφθηκε ομόφωνα από το ΔΠΣ με το αιτιολογικό πως το κατηγορητήριο που έχει διατυπωθεί στην πειθαρχική διαδικασία δεν περιλαμβάνει την διάπραξη και ποινικών αδικημάτων που διερευνάται από την Δικαιοσύνη.

Ακολούθως, το Συμβούλιο προχώρησε στην αποδεικτική διαδικασία με την αυτεπάγγελτη κλήση μαρτύρων.

Μάρτυρες που κλήθηκαν αυτεπαγγέλτως από το ΔΠΣ:

Κώστας Τσουπαρόπουλος (πρώην αντιπρόεδρος του ΔΣ του ΤΣΠΕΑΘ):

«Εμμένω στην κατάθεση που έδωσα στο ΠΠΣ, καθώς και στο ενημερωτικό σημείωμα που είχα καταθέσει. Τα όσα γνωρίζω προκύπτουν από τη συμμετοχή μου στο ΔΣ του ταμείου ΤΣΠΕΑΘ, στο οποίο ορίστηκα μετά από ομόφωνη απόφαση του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ. Ήταν ακριβώς η εποχή που ξέσπασε και το σκάνδαλο του ομολόγου των 130.000.000 ευρώ που είχε αγοράσει το ταμείο. Αμέσως με τον ορισμό μου, άρχισε συνεδρίαση του ΔΣ του ταμείου με πρότασή μου να πουληθεί το ομόλογο, καθώς υπήρχε και πρόταση αγοράς από την Proton Bank. Η πρόταση για πώληση του ομολόγου, εκτός από εμένα, ψήφισαν ο πρόεδρος του ταμείου κ. Καπράνος και η εκπρόσωπος του υπουργείου Απασχόλησης, με διαφωνία του εκπροσώπου της Ένωσης Ιδιοκτητών.

Προηγουμένως, εγώ και ο αναπληρωτής μου, κ. Γιάννης Αγγέλης, επισκεφθήκαμε, χωριστά ο καθένας, ανώτατους κρατικούς λειτουργούς και τους ρωτήσαμε τι θα έπρεπε να κάνουμε με το ομόλογο αυτό. Τόσο στην Τράπεζα της Ελλάδος όσο και στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους μας είπαν ότι είναι επικίνδυνο να έχουμε επενδύσει το 1/5 περίπου των αποθεματικών του ταμείου σε ένα και μόνο τίτλο και έπρεπε να τον ξεφορτωθούμε, όπως χαρακτηριστικά είπαν, πάση θυσία. Σε ερώτηση τι απόδοση θα έπρεπε να διεκδικήσουμε, μας είπαν ότι το άριστο μέγεθος θα ήταν γύρω στις 500.000 ευρώ. Με την απόφαση του ΔΣ του ΤΣΠΕΑΘ ανά χείρας, που όριζε να πουλήσουμε το ομόλογο, ο κ. Καπράνος και εγώ αρχίσαμε διαπραγμάτευση με τους υπεύθυνους της Proton Bank. Αφού συνεννοήθηκα με όλες τις παρατάξεις της Ένωσης Συντακτών για το ότι η απόδοση του ομολόγου έφθασε μετά τη διαπραγμάτευση στα 450.000 ευρώ, συμφωνήσαμε με την Proton Bank την πώληση του ομολόγου.

Οι ίδιοι παράγοντες της Τράπεζας της Ελλάδος και του Οργανισμού Δημόσιου Χρέους μου είπαν ότι κάναμε την καλύτερη επιλογή. Μπορώ να πω ότι σήμερα που έχει επισυμβεί η χρηματοπιστωτική κρίση με την πτώση της αξίας όλων των δομημένων ομολόγων, που κυκλοφορούσαν στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, μπορεί η αξία του ομολόγου των 130.000.000 ευρώ να είναι και μηδενική. Δηλαδή, εάν δεν το πουλούσαμε το ΤΣΠΕΑΘ θα

είχε χάσει 130.000.000 ευρώ από τα διαθέσιμά του, που δεν ξεπερνούσαν τα 650.000.000 ευρώ.

Απαντώντας σε ερώτηση εάν έπρεπε να καλυφθεί το κενό της σύνθεσης του ΔΣ, απαντώ ότι δεν επηρέαζε τη λήψη της απόφασης η σύνθεση του ΔΣ. Τα προβλήματα υπήρχαν αλλού. Ενδεχομένως ευθύνες του ΔΣ, αλλά για αμέλεια, υπάρχουν γιατί δε συμβουλευτήκαν ειδικούς πριν από μια τόσο μεγάλη επένδυση. Εκ των υστέρων, όμως, έμαθα ότι στο ταμείο κατέφθαναν χρηματιστηριακές και εταιρείες συμβούλων για να πουλήσουν δομημένα ομόλογα. Το ίδιο ακριβώς και την ίδια χρονική στιγμή, συνέβαινε και με τα άλλα ταμεία. Δε γνωρίζω από που έλαβαν το έναυσμα όλες αυτές οι εταιρείες να πολιορκήσουν τα ασφαλιστικά ταμεία, μεταξύ αυτών και του ΤΣΠΕΑΘ.

Ερ.: Πιστεύετε ότι δόθηκαν μίζες;

Απ.: Αυτό θα το κρίνει η δικαιοσύνη, η οποία έχει ήδη επιληφθεί της υπόθεσης και στην οποία έχω δώσει κατάθεση. Με την ευκαιρία αυτή, θέλω να πω και με την ιδιότητα του νομικού, ότι το ΔΠΣ της ΕΣΗΕΑ καλώς πράττει και διερευνά την υπόθεση, καθώς βοά η κοινή γνώμη για τις μίζες των ομολόγων. Θεωρώ, όμως, ότι θα έπρεπε να αναστείλει την έκδοση της απόφασης μέχρι να αποφανθεί η δικαιοσύνη.

Ερ.: Ποιανού ιδέα ήταν να πωληθεί; Ζημιώθηκε το ταμείο μετά την πώληση; Αν ναι, πόσο;

Απ.: Από την πώληση του ομολόγου το ΤΣΠΕΑΘ δε ζημιώθηκε. Αντιθέτως, κέρδισε. Αφενός πήρε τα χρήματά του πίσω, που με τις αβεβαιότητες που υπήρχαν στη σύμβαση δεν ήταν βέβαιο τι θα συνέβαινε μακροπρόθεσμα και αφετέρου πήρε και την απόδοση του ενός έτους, που σύμφωνα με τους ειδικούς της Τράπεζας Ελλάδος και του Οργανισμού Δημόσιου Χρέους, ήταν ικανοποιητικότερες. Έχω καταθέσει και για αυτό σχετικό υπόμνημα, που δεν έχει λάβει υπόψη την οικονομική κρίση που έριξε τις αξίες όλων των ομολόγων.

Ως προς το ποιος έδωσε την εντολή να πωληθεί το ομόλογο, δεν

ξέρω αν υπήρξε εντολή. Εκείνο που γνωρίζω είναι ότι η Ένωση Συντακτών ομόφωνα υποστήριζε προς το ταμείο «φέρτε πίσω τα λεφτά». Αυτή την υπόδειξη της ΕΣΗΕΑ – εντολή, έλαβα εγώ υπόψη μου και υποστήριξα στο ΔΣ του ΤΣΠΕΑΘ την πώληση του ομολόγου, διότι ήδη υπήρχε σχετική πρόταση αγοράς από την Proton Bank και από καμία άλλη.

Ο κ. Καπράνος είναι ένας συνάδελφος τον οποίο τον γνωρίζω εδώ και 30 χρόνια και νομίζω ότι στην επαγγελματική του καριέρα ήταν επαρκής και αξιοπρεπής. Το ίδιο αξιοπρεπής υπήρξε και στη μεγάλη ευθύνη της εποχής των αποκαλύψεων για τα δομημένα ομόλογα. Οι ευθύνες του εξ όσων γνωρίζω βρίσκονται στο ότι αποφάσισαν την αγορά του ομολόγου, χωρίς να προστρέξει σε ειδικές εταιρείες επενδύσεων, οι οποίες θα αξιολογούσαν την επενδυτική πρόταση που είχε μπροστά του. Και επίσης, θα έπρεπε να συμβουλευτεί και δεν ξέρω αν το έπραξε, τις ειδικές υπηρεσίες του υπουργείου Απασχόλησης και της Τράπεζας της Ελλάδος.

Απαντώντας σε σχετική ερώτηση απαντώ ότι η αγορά του ομολόγου έγινε με ομοφωνία του ΔΣ του ΤΣΠΕΑΘ, η δε πώλησή του με πλειοψηφία. Διαφώνησε ο εκπρόσωπος της Ένωσης Ιδιοκτητών».

Γιάννης Παπαδάκης (πρώην διευθυντής του ΤΣΠΕΑΘ), που προτάθηκε και από την εφεσιβάλλοντα:

«Έχω καταθέσει υπόμνημα στο ΠΠΣ στο οποίο και εμμένω. Συμπληρωματικά θα ήθελα να πω ότι το ομόλογο ήταν ύψους 130.000.000 ευρώ, το ταμείο για την αγορά του κατέβαλε 130.000.000 ευρώ μέσω της Τράπεζας της Ελλάδος, χωρίς να δώσει καμία προμήθεια. Το κεφάλαιο, δηλαδή, τα 130.000.000 ευρώ ήταν εγγυημένο από το ελληνικό δημόσιο, αρκεί να το κρατούσε για 20 χρόνια.

Τα οικονομικά δεδομένα του ταμείου, την εποχή που ήμουν διευθυντής εγώ, επέτρεπαν την αγορά του ομολόγου και χωρίς για τα επόμενα είκοσι χρόνια να χρειαστεί η ρευστοποίησή του επειδή κάθε χρόνο παρουσίαζε πλεόνασμα της τάξεως των 30 έως

50 εκατομμυρίων ευρώ.

Σε σχετική ερώτηση απαντώ ότι πριν τη συνεδρίαση του ΔΣ είχα ενημερώσει την κυβερνητική επίτροπο, για την πραγματοποίηση του Συμβουλίου.

Ερ.: Κατά τη κρίση σας, η αγοραπωλησία αυτού του ομόλογου ζημίωσε ή απέφερε κέρδος στο ταμείο μας;

Απ.: Επειδή εγώ δεν ήμουν διευθυντής όταν πωλήθηκε το ομόλογο και δε γνωρίζω τη διαδικασία της πώλησης που ακολουθήθηκε, από πληροφορίες έμαθα ότι πωλήθηκε έναντι 133.100.000 ευρώ. Εκείνο που γνωρίζω, επίσης, είναι ότι αν κρατούσαμε το ομόλογο μέχρι το 2011 το ταμείο θα εισέπραττε από τους τόκους 39.000.000 ευρώ. Για τα υπόλοιπα δεκαπέντε χρόνια, όμως, δε γνωρίζω τι απόδοση θα είχε.

Σε σχετική ερώτηση αν γνωρίζετε ή έχει πέσει στην αντίληψή σας αν δόθηκαν μίζες, απαντώ ότι δε γνωρίζω ούτε υπέπεσε στην αντίληψή μου τέτοιο θέμα. Το μόνο που γνωρίζω, όπως δήλωσα και παραπάνω, είναι ότι το ταμείο δεν έδωσε ούτε ένα ευρώ προμήθεια για οποιοδήποτε σκοπό.

Σε ερώτηση αν ποτέ και ποιον υπέδειξε ο συν. Καπράνος να καλέσει ή όχι στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου, ο μάρτυρας απάντησε:

«Σύμφωνα με το Καταστατικό του ΤΣΠΕΑΘ, οι προσκλήσεις για σύγκληση του ΔΣ γίνονται από τον πρόεδρο. Σε περίπτωση που ένα μέλος δεν μπορεί να έρθει, έχει υποχρέωση το μέλος αυτό να ειδοποιήσει τον αναπληρωτή του.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, επειδή κατά την προηγούμενη συνεδρίαση του ΔΣ απουσίαζε η γραμματέας και εβρίσκετο σε άδεια η αναπληρώτριά της, ο πρόεδρος ενημέρωσε το ΔΣ ότι η επόμενη συνεδρίαση, θα γίνει κανονικά την ερχόμενη Τετάρτη, χωρίς να σταλούν έγγραφες προσκλήσεις στα παρόντα μέλη. Επίσης, είχε καθοριστεί οι συνεδριάσεις του ΔΣ να γίνονται κάθε Τετάρτη. Στην επίμαχη συνεδρίαση δεν είχε παρευρεθεί η

κυβερνητική επιτροπος αν και είχε τηλεφωνικά ενημερωθεί για τη συνεδρίαση. Οι προσκλήσεις κανονικά γίνονται εγγράφως, αλλά σε πάρα πολλές περιπτώσεις γινόταν τηλεφωνικά ή προφορικά.

Ερ.: Δηλαδή, δεν υπάρχει ευθύνη προέδρου και υπαλλήλου (γραμματέα) να καλέσει τον αναπληρωματικό;

Απ.: Όχι, δεν υπάρχει άμεση ευθύνη.

Ερ.: Ήταν υποχρεωμένος ο κ. Καπράνος να ενημερώσει την ΕΣΗΕΑ για μια τόσο σοβαρή πράξη;

Απ.: Δεν είμαι σε θέσιν να απαντήσω στο ερώτημα αυτό.

Ερ.: Εσείς ως διευθυντής, έπρεπε να αρκестείτε στη διαβεβαίωση στο ΔΣ ότι τα κεφάλαια υπήρχαν και επαρκούσαν; Ή μπορούσατε να μπειτε και σε σύγκριση με άλλες προσφορές που είχαν συζητηθεί και απορριφθεί;

Απ.: Επειδή δεν είμαι ειδικευμένος στις επενδύσεις κεφαλαίων, όλες μου οι εισηγήσεις (και κατά το παρελθόν) σε θέματα που αφορούν επενδύσεις αναφερόταν αποκλειστικά και μόνο στην ενημέρωση του ΔΣ για την οικονομική κατάσταση του ταμείου και αν τα αποθεματικά του επέτρεπαν την επένδυση».

Δημήτρης Τρίμης (πρώην μέλος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ):

«Σε συνέχεια των όσων έχω ήδη καταθέσει στο Πρωτοβάθμιο, υπογραμμίζω ότι βασικές αποφάσεις του ταμείου, όπως η αγορά του επίμαχου ομολόγου των 130.000.000 ευρώ, αλλά και αποφάσεις συσκότισης των οικονομικών δεδομένων του ταμείου (ΤΣΠΕΑΘ), η συγκάλυψη των τεράστιων χρεών των εργοδοτών και η υπεξαίρεση των εργατικών εισφορών από την πλευρά τους, κλπ είναι γεγονότα για τα οποία ο κ. Καπράνος φέρει ευθύνη. Δε συνεργάστηκε ως όφειλε με το σωματείο του, την ΕΣΗΕΑ και αγνόησε αιτήματα διαφάνειας της λειτουργίας του ταμείου, που κι εγώ ο ίδιος ως γραμματέας την εποχή εκείνη του είχα απευθύνει. Συνεπώς, σύμφωνα με το Καταστατικό και τις δεοντολογικές αρχές της δημοσιογραφίας, όπως και το ΠΠΣ έχει ήδη αποφανθεί, ο κ.

Καπράνος είναι πολλαπλά υπεύθυνος και υπόλογος.

Ερ.: Ήταν υποχρεωμένος ο πρόεδρος του ΤΣΠΕΑΘ να συνεργάζεται με την ΕΣΗΕΑ τη στιγμή που η ΕΣΗΕΑ δεν είχε ορίσει εκπρόσωπό της στο ταμείο;

Απ.: Ανεξάρτητα από το αν το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ έκανε καλά ή κακά τη δουλειά του, ένα μέλος του που κατέχει ένα τόσο σοβαρό αξίωμα έχει υποχρέωση τόσο έναντι του Συντάγματος και του Νόμου, όσο και εκ του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ να ενημερώνει με ειλικρίνεια για τα δεδομένα και τις σοβαρές αποφάσεις του ταμείου που εδρεύει.

Ερ.: Σε ποιο άρθρο του Καταστατικού προβλέπεται ότι το μέλος πρέπει να ενημερώνει το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ για τις πράξεις που ανακύπτουν από τη θέση του;

Απ.: Ήδη από το άρθρο 1 και 2 του Καταστατικού κάθε μέλος της Ένωσης, οφείλει στο πνεύμα της συναδελφικής αλληλεγγύης και της προστασίας των ηθικών, οικονομικών, επαγγελματικών και ασφαλιστικών συμφερόντων, να ενημερώνει και να προειδοποιεί τους συναδέλφους του και τη διοίκηση του σωματείου.

Ερ.: Οι ενέργειες του συν. Καπράνου, αναφορικά με το δομημένο ομόλογο, προκάλεσαν οικονομική βλάβη στο ταμείο μας;

Απ.: Αν δεν είχε αποκαλυφθεί το γενικότερο κυβερνητικό σκάνδαλο και η κινητοποίηση όλων των εργαζομένων και των δημοσιογράφων, ακόμα θα ψάχναμε να βρούμε που πήγαν οι μίζες από αυτές τις αγοραπωλησίες «τοξικών» προϊόντων της διεθνούς χρηματαγοράς. Η επαναγορά του ομολόγου από την Proton Bank ήταν ομολογία ενοχής από αυτούς που σχεδίασαν, υλοποίησαν και πραγματοποίησαν το σκάνδαλο».

Μάρκος Γκανάς (πρόεδρος της ΕΠΗΕΑ):

«Θα ήθελα να προσθέσω ότι ο κ. Καπράνος αφού προτάθηκε από την ΕΣΗΕΑ να είναι πρόεδρος του ΤΣΠΕΑΘ, κατά τη γνώμη μου, αφού προέβη σε αγορά ομολόγου ενός τόσο σημαντικού ποσού περίπου

του 30% των αποθεματικών του ταμείου, όφειλε για μια τόσο σημαντική απόφαση να ενημερώσει τις ενώσεις που τα μέλη τους ασφαλίζονται στο ΤΣΠΕΑΘ, κυρίως την ένωσή του, την ΕΣΗΕΑ, κι αν όχι το διοικητικό συμβούλιο τουλάχιστον το προεδρείο.

Εφόσον μετά την αγορά, σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, διαπιστώθηκε ατασθαλία οφείλει να ενημερώσει τις ενώσεις ποιοι άλλοι εμπλέκονται σ' αυτή την αγορά και διακίνηση του ομολόγου.

Ερ.: Είπατε ότι όφειλε να ενημερώσει τις ενώσεις για την αγορά ενός τόσο σημαντικού ομολόγου. Από πού προκύπτει αυτό;

Απ.: Αυτό προκύπτει από τη διαδικασία διορισμού του προέδρου του ΤΣΠΕΑΘ να είναι μέλος της ΕΣΗΕΑ.

Ερ.: Αναφερθήκατε σε δημοσιεύματα που έκαναν λόγο για ατασθαλίες. Γνωρίζετε τι είδους ατασθαλίες και το ύψος τους;

Απ.: Από τα δημοσιεύματα προκύπτει μια μίζα γύρω στα 6.000.000 ευρώ και είναι ο λόγος που γίνονται ανακρίσεις από τη δικαιοσύνη, αλλά και ο λόγος που επεστράφησαν τα χρήματα στο ΤΣΠΕΑΘ.

Ερ.: Η αγορά του ομολόγου και η μετέπειτα πώλησή του, έβλαψε το ταμείο ή είχε κέρδος, κατά τη γνώμη σας;

Απ.: Η αναγκαστική πώληση του ομολόγου ύστερα από πίεση των δημοσιογραφικών ενώσεων, προξένησε ζημία στο ταμείο κατά 700.000 ευρώ. Η ζημία προκύπτει από τους τόκους που έτρεχαν εκείνη την περίοδο στις προθεσμιακές καταθέσεις.

Σε σχετική ερώτηση, απαντώ ότι αν δεν πουλούσαμε το ομόλογο η ζημία θα ήταν περίπου 40.000.000 ευρώ. Το κεφάλαιο ήταν βέβαια εγγυημένο από το ελληνικό δημόσιο, αλλά αυτή η εγγύηση δεν έχει καμία ουσιαστικά εγγύηση στα είκοσι χρόνια.

Ερ.: Ο τότε πρόεδρος του ΤΣΠΕΑΘ, όπως είπατε, την «πάτησε». Κατά τη γνώμη σας, την «πάτησε» λόγω αγνοίας ή δόλου;

Απ.: Δε μπορώ να ξέρω αν την «πάτησε» από άγνοια ή δόλο, σε κάθε περίπτωση όμως όφειλε να ενημερώσει την ένωση αναφορικά με όσους ενεπλάκησαν στην αγοραπωλησία».

Μαρία Καρατζά (διευθύντρια του ΤΣΠΕΑΘ), που προτάθηκε και από τον εφεσιβάλλοντα:

«**Ερ.:** Το ΤΣΠΕΑΘ από την αγοραπωλησία του ομολόγου των 130.000.000 ευρώ, κατά τη γνώμη σας, υπέστη ζημία ή είχε κέρδος;

Απ.: Το ΤΣΠΕΑΘ πούλησε το συγκεκριμένο ομόλογο των 130.000.000 ευρώ και δεν είμαι σε θέση με ακρίβεια να απαντήσω για το αν το ταμείο έχασε ή κέρδισε από την πώληση. Το γεγονός ότι τα χρήματα επέστρεψαν στο ταμείο το 2007 με ικανοποίησε και με καθησύχασε.

Ερ.: Η αγοραπωλησία του ομολόγου από τον τότε πρόεδρο του ΤΣΠΕΑΘ, κ. Καπράνο, έγινε με δόλο; Υπήρξαν μίζες και αν ναι, γνωρίζετε που δόθηκαν;

Απ.: Δεν είμαι σε θέση να τα γνωρίζω. Τότε δεν ήμουν και διευθύντρια του ταμείου.

«Απόντος της Συμβούλου (κας. Μιχαηλίδου) από το Συμβούλιο, υποχρεούτο η ίδια να ειδοποιήσει τον αναπληρωματικό της (κ. Πίππα). Έτσι προβλέπει το Καταστατικό. Είθισται να ενημερώνεται από τον γραμματέα, που στη συγκεκριμένη περίπτωση ήμουν εγώ, η οποία έλειπα με κανονική άδεια και επέστρεψα στην εργασία μου την ημέρα αγοράς του ομολόγου.

Ερ.: Ο πρόεδρος δεν πρέπει να έχει μια σφαιρική γνώμη για τα τεκταινόμενα μες τον οργανισμό του;

Απ.: Σαφέστατα. Σύμφωνα με το Καταστατικό του ΤΣΠΕΑΘ, ο πρόεδρος έχει ευθύνη για τη σύνθεση του Συμβουλίου. Οφείλει να έχει γνώση της σύνθεσης.

Ερ.: Κατά τη γνώμη σας, εφόσον λείπανε δύο άτομα από το Συμβούλιο, ηθικά νομιμοποιούνταν το Συμβούλιο να πάρει μια

τόσο βαριά απόφαση;

Απ.: Τυπικά νομιμοποιείται επειδή είχε απαρτία, ηθικά όμως όχι.

Σε σχετική ερώτηση απάντησε ότι: «Γνωρίζω από το υπουργείο ότι είχε ζητήσει εγγράφως (το υπουργείο) απ' όλα τα σωματεία, να ορίσουν εκπροσώπους, οι οποίοι θα τοποθετηθούν προκειμένου να διοριστούν στο ΔΣ του ΤΣΠΕΑΘ. Και ότι η ΕΣΗΕΑ δεν είχε στείλει όνομα εκπροσώπου της. Και διόρισε ο Παναγιωτόπουλος έναν, τον Φεβρουάριο του 2005. Έχω ακούσει ότι η ΕΣΗΕΑ δεν είχε στείλει στο υπουργείο κάποια ονόματα δημοσιογράφων που θα την εκπροσωπήσει.

Διευκρινίζω ότι το υπουργείο, παρά το γεγονός ότι είχε ζητήσει από την ΕΣΗΕΑ να στείλει ονόματα δημοσιογράφων που θα την εκπροσωπούσαν, διόρισε τον κ. Καπράνο τον Φεβρουάριο του 2005, επειδή είχε παραλείψει να το κάνει. Ορίστηκε λοιπόν ως πρόεδρος ο κ. Καπράνος, ο οποίος, όμως, ως δημοσιογράφος και ως μέλος της ΕΣΗΕΑ, εκπροσωπούσε την ΕΣΗΕΑ.

Ερ.: Κατά τη γνώμη σας, εφόσον ο κ. Καπράνος εκπροσωπούσε, λόγω της ιδιότητάς του, την ΕΣΗΕΑ, όφειλε να ειδοποιήσει το σωματείο του για μια τόσο σοβαρή πράξη;

Απ.: Εγώ δεν γνωρίζω ποιες είναι οι υποχρεώσεις του μέλους της ΕΣΗΕΑ.

Ερ.: Ποιος έκανε την πρόταση για αποδοχή αγοράς του ομολόγου;

Απ.: Προτάσεις για επενδύσεις, σύμφωνα με το Καταστατικό, γίνονται από τον πρόεδρο. Έτσι κι έγινε από τον πρόεδρο.

Ερ.: Όταν λέμε ότι ο διευθυντής διαβεβαίωσε ότι υπάρχει η δυνατότητα να αγοραστεί το εν λόγω ομόλογο, τι εννοούσε;

Απ.: Ότι ήταν το ύψος του ποσού της αγοράς εντός των προβλεπομένων από το νόμο ποσοστών για επενδύσεις».

Νανά Νταουντάκη (μέλος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ):

«Καταρχήν εμμένω στην κατάθεσή μου στο ΠΠΣ. Θέλω να προσθέσω ορισμένα πράγματα επιπλέον.

1 ον Η συνεργασία της διοίκησης του ΤΣΠΕΑΘ με τη διοίκηση της ΕΣΗΕΑ, θεωρείται ιστορικά αυτονόητη, διότι είναι τα συγκεκριμένα σωματεία που δημιούργησαν τα ταμεία ΤΣΠΕΑΘ, ΕΔΟΕΑΠ, ΕΠΗΕΑ κλπ.

2 ον Και εκ του νόμου φαίνεται αυτό, αφού ορίζεται εκπρόσωπος του σωματείου στη διοίκηση. Κα μάλιστα δύο. Ένας εργαζόμενος και ένας συνταξιούχος. Ο κ. Καπράνος παραβίασε αυτή τη συνεργασία με πολλούς τρόπους. Για παράδειγμα, έκανε επιλεκτική ενημέρωση, αποφεύγοντας να ενημερώσει άτομα, που ανήκαν σε άλλους χώρους. Επίσης, είναι όταν σε άλλη γραπτή ενημέρωση μετά από αίτημα του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, ενημερώνει μονάχα σε τυπικά και γενικά πράγματα και αποφεύγει να ενημερώσει σε πράγματα ουσίας, όπως το επίμαχο θέμα του ομολόγου. Θα σας προσκομίσω σχετικό έγγραφο πρωτοκολλημένο στη γραμματεία της ΕΣΗΕΑ. Από αυτό προκύπτει ότι ενώ η αγορά είχε προηγηθεί, δεν το αναφέρει στο γραπτό σημείωμα. Θεωρώ ότι η απόκρυψη της επενδυτικής διάθεσης του 20% των αποθεματικών του ταμείου μας για μια 20ετία, δεν είναι δευτερεύον θέμα, που μπορεί να το ξεχάσεις και επομένως δημιουργούνται τεράστια ερωτηματικά.

Άλλωστε, ούτε και αργότερα μας ενημέρωσε. Το θέμα του ομολόγου το πληροφορηθήκαμε από τις εφημερίδες [όπως αναφέρω και στην αρχική μου κατάθεση- και όταν τον καλέσαμε, ήρθε απρόθυμα, είπε όσα ήθελε να πει, δεν απάντησε στις ερωτήσεις μας, δεν προσκόμισε στοιχεία που του ζητήθηκαν από τα μέλη του ΔΣ. Ούτε καν είπε [δεν ξέρω αν γνώριζε ή δεν ήθελε να πει- τον εντολέα για την αγορά του ομολόγου ή τον υπηρεσιακό παράγοντα που υπέγραψε για τα χρήματα.

Θέλω, επίσης, να πω ότι η σοβαρότητα του θέματος φαίνεται από τα καθημερινά δημοσιεύματα, μεγάλης έκτασης, όχι μόνο στον αντιπολιτευόμενο Τύπο, αλλά και στον προσκείμενο στην κυβέρνηση.

Για μένα είναι απαράδεκτη η έφεση του κ. Καπράνου στην απόφαση του ΠΠΣ, διότι ως υπεύθυνος άνθρωπος, όφειλε να αναλάβει τις ευθύνες του».

Χαράλαμπος Αγρολάμπος (μέλος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ):

Σε σχετική ερώτηση παραπέμπει στο υπόμνημα που υπέβαλε στο ΠΠΣ.

«Ερ.: Το ερώτημα είναι ότι ως πρόεδρος ενεργούσε ως εκπροσωπών την ΕΣΗΕΑ ή ως μέλος της κυβέρνησης;

Απ.: Επιχειρεί ο κ. Καπράνος να αιτιολογήσει αυτές τις συναλλαγές που είχε τις ημέρες αγοραπωλησίας του ομολόγου, επικαλούμενος άλλη εμπορική συμφωνία που είχε προσωπικά με την ΤΡΩΥΛΟΣ για την πώληση 4 τίτλων περιοδικών που είχε στην κατοχή του και δεν εκδίδονταν ούτε στην Ελλάδα, ούτε στην Ιταλία, από όπου είχε αγοράσει τους τίτλους, όπως λέει.

Ερ.: Ένας διορισμένος μπορεί να αντισταθεί στον υπουργό του, όταν του λέει «κάνε αυτή την πράξη»;

Απ.: Βεβαίως και μπορεί. Πρώτον, παρότι είναι διορισμένος από την κυβέρνηση, δεν διορίστηκε για να εκπροσωπεί την κυβέρνηση, αλλά τα συμφέροντα των ασφαλισμένων. Και δεύτερον, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν προκαλεί ερωτηματικά μόνο η επενδυτική απόφαση που πήρε, αλλά και η άρνηση του να δώσει οποιαδήποτε εξήγηση, παρότι τα στοιχεία που έρχονταν στη δημοσιότητα δεν άφηναν ερωτηματικά.

Ερ.: Κατά τη γνώμη σας, το ΤΣΠΕΑΘ ζημιώθηκε ή ωφελήθηκε από τις ενέργειες του συν. Καπράνου;

Απ.: Ζημιώθηκε και με βάση τις συνθήκες τις εποχής στη τραπεζική αγορά. Θα ζημιωνόταν δε απείρως περισσότερο αν η υπόθεση δεν αποκαλύπτονταν και το ομόλογο παρέμενε στο χαρτοφυλάκιο του ταμείου, τότε, κατά τις εκτιμήσεις των ειδημόνων, που έχουν δημοσιευτεί, η απόδοση θα ήταν της τάξεως του -30% τουλάχιστον.

Ερ.: Έλαβε μίζες;

Απ.: Εγώ παρέθεσα τα στοιχεία που προκύπτουν από τις κινήσεις λογαριασμών που προκύπτουν από τις προανακριτικές και άλλες διαδικασίες. Είπα ότι προκύπτουν ερωτήματα γιατί οι χρονικές συμπτώσεις είναι σατανικές. Δεν ξέρω αν είναι μίζες ή νόμιμες αγοραπωλησίες που έχουν δηλωθεί.

Ερ.: Εμείς έχουμε ντοκουμέντα ότι όλες οι κινήσεις απέδωσαν χρήματα τα οποία ενθυλάκωσε;

Απ.: Δεν είναι η μόνη επίμεμπτη πράξη που μπορεί να του αποδοθεί. Τα πήρε και τα έδωσε κάπου αλλού. Δεν μπορώ να απαντήσω τέτοιες υποκειμενικές ερωτήσεις από τη στιγμή που ο κ. Καπράνος δεν δίνει εξηγήσεις.

Ερ.: Θεωρείτε ότι ως πρόεδρος του ΤΣΠΕΑΘ για ένα τέτοιο μεγάλο ζήτημα θα έπρεπε στην επίμαχη εκείνη συνεδρίαση του ΤΣΠΕΑΘ να είχε κληθεί εκπρόσωπος της ΕΣΗΕΑ; Και κρατούνται πρακτικά στο ΔΣ;

Απ.: Γενικά βεβαίως κρατούνται. Όταν συζητήθηκε το θέμα, έχει κρατηθεί πρακτικό (για το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ). Δεν ξέρω αν συνεκλήθη τυπικά συνεδρίαση του ΤΣΠΕΑΘ ή έγινε απλώς ενημέρωση της γραμματέως που συμμετείχε στην αγοραπωλησία.

Το ΔΣ του ΤΣΠΕΑΘ ακολούθησε διαδικασίες κατεπείγοντος χαρακτήρα, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ερώτημα γιατί ένα προϊόν που δεν έχει ξαναεμφανιστεί ν□ αγοραστεί μέσα σε μία ημέρα.

Ερ.: Για μια τέτοια σημαντική αγοραπωλησία, θα έπρεπε να είχε ρωτηθεί ειδικός;

Απ.: Το ερώτημα για τον κ. Καπράνο είναι εάν θεωρεί ότι πρέπει να δώσει κάποιες εξηγήσεις δια ζώσης στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ ή άλλο όργανο που εκπροσωπεί τον κλάδο;

Ερ.: Είναι υποχρεωμένο το ΔΣ του ΤΣΠΕΑΘ να ενημερώνει το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ;

Απ.: Ήταν ελεύθερος να κάνει ό,τι ήθελε. Η δεοντολογία όμως και η αρχή δημοκρατικής διακυβέρνησης επιβάλλουν να λογοδοθεί σ' αυτούς που υπηρετεί.

Ερ.: Ενώ η ΕΣΗΕΑ έχει μια άτυπη οικονομική επιτροπή από συναδέλφους, το ΤΣΠΕΑΘ έπρεπε να αποτανθεί σε κάποιους ειδικότερους του ιδίου για ένα τέτοιο προϊόν, που ήταν δύσκολο ακόμα και για οικονομικούς συντάκτες;

Απ.: Έπρεπε να αποτανθεί ο ίδιος.

Ερ.: Ο ίδιος μπορεί να διατείνεται ότι έχει ακλόνητα στοιχεία που δεν έχει παρουσιάσει και μεταξύ αυτών ότι δεν υπήρξε απώλεια χρημάτων για το ΤΣΠΕΑΘ. Υπήρξε κατά την έρευνά σας, έστω κι ένα τέτοιο στοιχείο;

Απ.: Απορώ αν έχει παρουσιάσει όλα αυτά τα στοιχεία στη Δικαστική Αρχή. Εγώ τουλάχιστον δεν το γνωρίζω., Σε ό,τι αφορά τον δημόσιο διάλογο από τα ΜΜΕ, ο κ. Καπράνος δεν είχε καν εμφανιστεί ούτε είχε παρουσιάσει με δικηγόρο τέτοια στοιχεία».

΄ρτεμις Θεολογή (πρώην εκπρόσωπος του υπουργείου, διορισμένη από το υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας):

«Τότε ήμουν μέλος στο ΔΣ του ΤΣΠΕΑΘ. Εμμένω στην αρχική μου κατάθεση που έδωσα στο ΠΠΣ. Την εισήγηση την έκανε ο πρόεδρος και ο διευθυντής συμφώνησε και είπε ότι το ταμείο έχει την οικονομική δυνατότητα τοποθέτησης-επένδυσης στο συγκεκριμένο ομόλογο. Η απόφαση αγοράς του συγκεκριμένου ομολόγου υπήρξε, κατά τη γνώμη μου, καθόλα σύννομη και μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του ΤΣΠΕΑΘ, αλλά και μέσα στα πλαίσια του νομικού πλαισίου, που διέπει τις επενδύσεις των ασφαλιστικών ταμείων. Στις συνεδριάσεις του ΤΣΠΕΑΘ ερχόντουσαν διάφορες τράπεζες για να παρουσιάσουν τα προϊόντα τους, η θέση του προέδρου ήταν ότι τους ακούμε, αλλά δεν αγοράζουμε σεβόμενοι τα χρήματα των ασφαλισμένων, παρόμοια ήταν και η θέση του διευθυντή και για το συγκεκριμένο ομόλογο του ελληνικού δημοσίου δε δώσαμε ούτε ένα ευρώ στην ΤΡΩΥΛΟΣ, σύμφωνα με τη γνώμη του προέδρου».

Μαρία Σαράκη (πρώην κυβερνητική επίτροπος στο ΤΣΠΕΑΘ):

«Εμμένω στην αρχική μου κατάθεση στο ΠΠΣ. Επιπροσθέτως, αναφέρω ότι η αγορά του ομολόγου μου έγινε γνωστή μετά τις δημοσιεύσεις στο Τύπο. Σε σχετική ερώτηση απαντώ ότι ρώτησα την κα. Καρατζά αν παρευρισκόμουν στην επίμαχη συνεδρίαση για την αγορά του ομολόγου και εκείνη μου απάντησε ότι βάσει των πρακτικών απουσίαζα. Ρώτησα αν είχα κληθεί και μου απάντησε ότι δεν είχε σταλεί φαξ για να ενημερωθώ (έτσι είθισται).

Ως κυβερνητική επίτροπος στο ταμείο παρέμεινα μέχρι τέλος Σεπτεμβρίου 2008. Καταθέτω το απόσπασμα πρακτικού υπ□ αριθμ. 2003/24.05.07 και την από 10587/17.04.07 επιστολή του υπουργείου εργασίας προς το ΤΣΠΕΑΘ. Αρμόδιες διευθύνσεις είχαν σχέση με το χειρισμό της αγοράς του ομολόγου ήταν η διεύθυνση οικονομικού, όπου διευθυντής ήταν ο κ. Μπόρας και η διεύθυνση κύριας ασφάλισης μισθωτών. Δεν έχω ακούσει σε ποιες ενέργειες προέβησαν οι διευθύνσεις αυτές. Αν θυμάμαι καλά, μας εστάλη από το διεύθυνση οικονομικού έγγραφο προς τα ταμεία που είχαν αγοράσει δομημένα ομόλογα, να επανεξετάσουν το όλο θέμα της αγοράς των ομολόγων αυτών. Αυτός ο οποίος ήταν υποχρεωμένος να κάνει τις εισηγήσεις ήταν ο διευθυντής, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν ο διευθυντής δεν ήταν γνώστης, τις εισηγήσεις τις έκανε ο πρόεδρος. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπως μου έγινε γνωστό, την εισήγηση για την αγορά την έκανε ο πρόεδρος.

Σε προηγούμενες συνεδριάσεις είχαν προσέλθει εκπρόσωποι κάποιων εταιρειών και τραπεζών με προτάσεις και παρουσίαση των προϊόντων τους. Όλα αυτά, όμως, παρουσιάζονταν πριν την ημερήσια διάταξη, ανεπίσημα δηλαδή. Δεν μπορώ να γνωρίζω αν ο κ. Καπράνος ενήργησε σύννομα για την αγορά του ομολόγου».

Εξάλλου στην πρωτοβάθμια διαδικασία είχαν επιπλέον καταθέσει και οι ακόλουθοι μάρτυρες:

Πάνος Σόμπολος (πρόεδρος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ):

«Για την αγορά του ομολόγου του ΤΣΠΕΑΘ ενημερώθηκα και ως

πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ και προσωπικά περίπου οκτώ μήνες αργότερα. Με την ίδια καθυστέρηση ενημερώθηκε και το Διοικητικό Συμβούλιο.

Ένα δημοσίευμα της «Ημερησίας» που «έβγαλε» την υπόθεση, μας κινητοποίησε και φυσικά ήταν η πρώτη ενημέρωση. Αμέσως ως Διοικητικό Συμβούλιο, όπως ήταν επόμενο, θορυβηθήκαμε και ζητήσαμε ενημέρωση από τον πρόεδρο του ΤΣΠΕΑΘ. Ήρθε στην ΕΣΗΕΑ ο κ. Καπράνος, μας ανέφερε ορισμένα πράγματα γύρω από την αγορά του ομολόγου, χωρίς όμως να μπει και σε λεπτομέρειες. Επιφυλάχθηκε να απαντήσει και σε πολλές από τις ερωτήσεις που του υποβάλαμε στη διάρκεια της συνομιλίας. Υποσχέθηκε ότι για όσα δε μπορούσε ή δεν ήταν σε θέση εκείνη την ώρα να μας ενημερώσει, να μας τα δώσει γραπτώς ή να ερχόταν σε άλλη συνεδρίαση, πράγμα που τελικά δεν έγινε.

Ακολούθησαν πάμπολλα δημοσιεύματα με δηλώσεις διαφόρων ειδικών. Πολλοί έλεγαν ότι το ομόλογο των 130 εκατομμυρίων ευρώ έχασε την αξία του, άλλοι έλεγαν είναι κάτω κατά 20%, άλλοι υποστήριζαν ότι τα 130 έγιναν 80 ή 70 εκατομμύρια ευρώ και όπως είναι φυσικό, όλα αυτά μας δημιουργούσαν θλίψη και προσπαθούσαμε να βρούμε λύση το πώς μπορούμε να περισώσουμε τα χρήματα του ταμείου μας... Και μέσα σ' αυτή τη δίνη των απογοητευτικών δημοσιευμάτων (□), ενημερωθήκαμε ένα πρωινό ότι υπάρχει αγοραστής του ομολόγου και ότι δίνει 130 εκατομμύρια ευρώ για να το αγοράσει. Ήρθαμε σε επαφή με τον αντιπρόεδρο του ΤΣΠΕΑΘ και εκπρόσωπο της ΕΣΗΕΑ Κώστα Τσουπαρόπουλο, ο οποίος μας το επιβεβαίωσε, ενώ παράλληλα είχαμε επαφή και με τους τρεις καθηγητές συμβούλους, τους οποίους όρισε το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ για την υπόθεση του ομολόγου. Η άποψη ήταν ότι έπρεπε να πιέσουμε να πάρουμε όσο γινόταν περισσότερα χρήματα, πάνω από τα 130 εκατομμύρια, που ήταν το κεφάλαιο. Ακολούθησαν διαπραγματεύσεις του ταμείου με την ενδιαφερόμενη τράπεζα και μετά από μέρες ενημερωθήκαμε ότι η «Proton Bank» αγοράζει το ομόλογο με 3.100.000 ευρώ παραπάνω από το κεφάλαιο, ήτοι συνολικά δίνει για την αγορά 133.100.000 ευρώ. Αυτή είναι η όλη πορεία και η εξέλιξη γύρω από την υπόθεση του ομολόγου.

Νομίζω ότι δεοντολογικά είχε υποχρέωση να μας ενημερώσει για την αγορά του ομολόγου και δεν είναι καλό πράγμα που εμείς, για μια τέτοια μεγάλη τοποθέτηση, ενημερωθήκαμε από τις εφημερίδες οκτώ μήνες αργότερα.

Ο κόσμος πίστευε ότι χάσαμε τα λεφτά του ταμείου. Δεν είναι αυτή η πραγματικότητα. Η πραγματικότητα είναι ότι πήραμε το κεφάλαιο των 130 εκατομμυρίων ευρώ πίσω, πήραμε και 3.100.000 ευρώ παραπάνω και αυτό που χάσαμε είναι η διαφορά των τόκων για τους 10 μήνες».

Κώστας Μπετινάκης :

«Ο κ. Καπράνος ήρθε στο Συμβούλιο για να μας δώσει εξηγήσεις για το ομόλογο και του ζητήθηκε από συμβούλους να φέρει κάποια έγγραφα. Το μόνο που ξέρω είναι ότι δεν τα έστειλε, παρόλο που το υποσχέθηκε.

Η άποψη του Συμβουλίου και η δικιά μου είναι ότι θέλαμε να επιστραφεί το ποσό στο ταμείο και επιστράφηκε με το παραπάνω, όπως μας διαβεβαίωσε ο Τσουπαρόπουλος, ο αντιπρόεδρος του ΤΣΠΕΑΘ. Αν υπάρχει κάτι επιλήψιμο στην υπόθεση δεν το γνωρίζω. Μ□ αυτό ασχολείται η δικαιοσύνη□».

Κώστας Χατζίδης :

«Είμαι δημοσιογράφος στην εφημερίδα «Το Βήμα». Στο φύλλο της 08.04.08 δημοσίευσα στην εφημερίδα ρεπορτάζ σχετικά με το πόρισμα της Αρχής Καταπολέμησης Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες για το θέμα της αγοράς ομολόγου από το ΤΣΠΕΑΘ.

Δηλώνω ότι το δημοσίευμα προέρχεται από το τελικό πόρισμα της Επιτροπής Ζορμπά και δεν αφορά πληροφορίες ή άλλα στοιχεία από τρίτα πρόσωπα. Ως προς την ουσία του θέματος, είναι πρόδηλες οι ευθύνες που καταλογίζονταν στη Διοίκηση του ταμείου και ιδιαίτερα στον πρόεδρο αυτού, κ. Δημήτρη Καπράνο□

Προφανείς είναι και οι ευθύνες στελεχών χρηματοπιστωτικών

ιδρυμάτων, τα οποία απ[ό] ότι φαίνεται γν[ώ]ριζαν από την πρώτη στιγμή ότι πέρα από το ωφέλιμο κέρδος τους, με τις ενέργειές τους θα ζημίωναν το ασφαλιστικό ταμείο με μεγάλο χρηματικό ποσό[]

Στο πόρισμα Ζορμπά διαπιστώνονται κακουργηματικού χαρακτήρα αδικήματα [υπογραμμίζοντας ότι υπάρχουν [επαρκείς ενδείξεις], οι οποίες ζητείται να διερευνηθούν από τις αρμόδιες εισαγγελικές αρχές».

Από την πλευρά του εφεσιβάλλοντος, κατέθεσαν οι ακόλουθοι μάρτυρες:

Δημήτρης Κατσικάρης :

«Γνωρίζω τον κ. Καπράνο επί δεκαετίες ως συνάδελφο στον Πειραιά και ως συμπατριώτη μου. Και ως προς την υπόθεση που εξετάζετε θα ήθελα να πω τα εξής:

- Πιστεύω ότι στην άσκηση των καθηκόντων του, σε καμία περίπτωση δεν λειτούργησε με δόλο.
- Στην προκειμένη περίπτωση του ομολόγου, τουλάχιστον με προσέγγιση αριθμών, προκύπτει θετικό ισοζύγιο.
- Το συγκεκριμένο ομόλογο είχε την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου.

Στην πολύχρονη διαδρομή του, ο Δημήτρης Καπράνος, υπήρξε πάντοτε συναδελφικός και ουδέν μεμπτό μπορεί να του καταμαρτυρήσει κανείς. Πέραν τούτων, ως δημοσιογράφος με διαδρομή 28 ετών, πιστεύω ότι το ταμείο των δημοσιογράφων θα πρέπει να λειτουργεί με άμεση θεσμική συμμετοχή των δημοσιογραφικών ενώσεων και να παύσει να αποτελεί αντικείμενο πολιτικών σκοπιμοτήτων και ενεργειών της εκάστοτε κυβέρνησης.

Κλείνοντας, θα ήθελα να καταθέσω ότι κατά την άποψή μου, στην επίμαχη υπόθεση δεν υπήρξε ζημία του ταμείου, ούτε σκοπιμότητα από την πλευρά του Δ. Καπράνου για να βλαφθούν τα συμφέροντα των συναδέλφων».

Κώστας Ιορδανίδης :

«Γνωρίζοντας τον κ. Καπράνο και έχοντας συνεργαστεί μαζί του στην ίδια εφημερίδα, σε καμία περίπτωση δε θεωρώ ότι ενήργησε με δόλο ή ότι επέδειξε αντισυναδελφική συμπεριφορά κατά τη διαχείριση του θέματος του ομολόγου. Ως συνάδελφος, ως συνδικαλιστής και ως μέλος του Πειθαρχικού, αλλά και στην καθημερινή του συμπεριφορά ποτέ δε δημιούργησε την υποψία ή μου έδωσε την εντύπωση ότι ενεργούσε με πνεύμα αντισυναδελφικό. Πιστεύω ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση ενήργησε ο ίδιος προσωπικά με καλή πίστη.

Ερ.: Κατά τη γνώμη σας, ο πρόεδρος ενός οργανισμού, οφείλει να γνωρίζει σφαιρικά το τι συμβαίνει στον οργανισμό που προεδρεύει;

Απ.: Εάν ο Δημήτρης Καπράνος είχε, ως πρόεδρος, υποχρέωση για την εύρυθμη λειτουργία του ταμείου, πολύ περισσότερο όφειλε η ΕΣΗΕΑ να τοποθετήσει εκπρόσωπο για το ΤΣΠΕΑΘ.

Ερ.: Γνωρίζετε ή όχι αν η ενέργεια του κ. Καπράνου να αγοράσει το συγκεκριμένο ομόλογο έβλαψε ή ωφέλησε το ταμείο;

Απ.: Νομίζω ότι το ταμείο βγήκε ωφελημένο γιατί ύστερα από ορισμένους μήνες τα χρήματα επεστράφησαν στο ταμείο και υπήρχε και κέρδος περίπου 3,5 εκατομμύρια ευρώ».

Αλέκος Πρίφτης :

«Εκείνο το ομόλογο έδινε 6,5% τόκο τον χρόνο και ως δομημένο είχε κυκλοφορήσει στην κοινωνία ότι θα έδινε και μεγάλες αξίες. Μετά τον θόρυβο τον δημοσιογραφικό και τις αντιδράσεις της κοινωνίας, επεστράφη το ομόλογο, παρά την συμβατική υποχρέωση που είχε το ταμείο να το κρατήσει 6 χρόνια (νομίζω) και το ταμείο εισέπραξε την αξία του ομολόγου συν. 3.100.000 ευρώ τόκους. Συνολικά, εισέπραξε 133.100.000 ευρώ.

Βεβαίως, μετά τον θόρυβο και τις πιέσεις για την επιστροφή του ομολόγου, σύμφωνα με τις πληροφορίες νομικών κύκλων, το

ομόλογο αύξανε την υπεραξία του. Η αίσθηση, όμως, της κοινωνίας ήταν ότι επρόκειτο περί οικονομικού σκανδάλου. Έτσι, αποφάσισε το ταμείο μετά και αγώνα της τότε Διοίκησης της ΕΣΗΕΑ, να επιστρέψει το ομόλογο. Έξι μήνες, όμως, μετά την επιστροφή και προ της οικονομικής κρίσης του φθινοπώρου του 2008, πληροφορίες οικονομικών κύκλων ανέφεραν σε εφημερίδες και οικονομικούς παράγοντες ότι η αξία του δομημένου ομολόγου στην αγορά τη διεθνή είχε φθάσει τα 205.000.000 ευρώ.

Αυτός ήταν, κατά την άποψη τότε οικονομικών παραγόντων και αναλυτών, και ο λόγος όπου έσπευσε ο μεγάλος διεθνής οικονομικός οίκος να αγοράσει το ομόλογο στην τιμή που προανέφερα. Δηλαδή, κατά τους ισχυρισμούς τους, ο διεθνής οικονομικός οίκος που αγόρασε το ομόλογο που είχε επιστρέψει το ΤΣΠΕΑΘ μέσα σε ελάχιστους μήνες, είχε κερδίσει πάνω από 70.000.000 ευρώ.

Εγώ εκτιμώ ότι σωστά είχε αποφασιστεί η αγορά του κρατικού ομολόγου, από την τότε Διοίκηση του ταμείου, αλλά και σωστά εκ των υστέρων, μετά τον θόρυβο, επεστράφη το ομόλογο στο ταμείο μας. Διότι, το θέμα, παρά την υπεραξία που είχε αποκτήσει το ομόλογο, πήρε άλλες διαστάσεις που έχουν σχέση περισσότερο με θέματα ηθικής τάξης και λιγότερο με οικονομικά αποτελέσματα□

Επί του θέματος των ομολόγων, πολύ μετά την λήξη της διαδικασίας της επιστροφής στο ΤΣΠΕΑΘ, είχα συζήτηση και με τον νομικό σύμβουλο της ΕΙΗΕΑ, κ. Γιώργο Αϊδίνη, ο οποίος ex officio ήταν μέλος και του ΔΣ του ΤΣΠΕΑΘ. Πέραν των άλλων, ο κ. Αϊδίνης μου είπε ότι την περίοδο που δημιουργήθηκε κοινωνικός σάλος για το ομόλογο του ΤΣΠΕΑΘ, ο ίδιος είχε γράψει άρθρο που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Το Βήμα της Κυριακής», στο οποίο επιχειρηματολόγούσε για τη σωστή απόφαση αγοράς του ομολόγου από την τότε Διοίκηση του ΤΣΠΕΑΘ.

Ερ.: Το εν λόγω ομόλογο έχει χαρακτηριστεί ως □υψηλού ρίσκου□. Εσείς, πώς το κρίνετε;

Απ.: Το ομόλογο το εξέδωσε το ελληνικό δημόσιο. Κι επομένως

αυτοί που εξέδωσαν το ομόλογο, θα έπρεπε να έχουν και την ευθύνη.

Ερ.: Δηλαδή, αποδίδετε τη συγκεκριμένη πράξη στους αρμόδιους υπουργούς και στην Τράπεζα της Ελλάδος;

Απ.: Εκτιμώ ότι άλλοι λόγοι επεκράτησαν για να διασυρθεί αυτό το ομόλογο. Πιστεύω ότι ένας πρωτοφανής τραπεζικός ανταγωνισμός διέσυρε και το ομόλογο το συγκεκριμένο και την πολιτική περί ομολόγων και τους ανθρώπους που χειρίστηκαν ή διαχειρίστηκαν το ομόλογο. Εκτιμώ ότι το θέμα ομολόγων, ηγέρθη όταν σταμάτησε η μονοπωλιακή διαχείριση των ομολόγων του δημοσίου και μπήκαν πολλοί διεθνείς οίκοι στο παιχνίδι.

Ερ.: Μπορείς να εξηγήσεις την έλλειψη επαφής μεταξύ ΕΣΗΕΑ και Καπράνου;

Απ.: Τα χρεόγραφα του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ είναι πολλαπλάσια και είναι μια διαδικασία συνήθης. Τέλος, εκτιμώ ότι η άρνηση αγοράς δομημένου ομολόγου από την τότε Διοίκηση του ΤΣΠΕΑΘ, θα μπορούσε να κατηγορηθεί από όλους εμάς, που είμαστε ασφαλισμένοι στο ΤΣΠΕΑΘ για πρόκληση ζημίας στο ταμείο, αφού σύμφωνα με την ιστορία και την πρακτική που ακολουθούσε το ταμείο, το ποσοστό των αποθεμάτων που επιτρέπεται, σύμφωνα με τον νόμο, να επενδύεται σε χρεόγραφα κλπ, δεν αξιοποιήθηκε από την τότε Διοίκηση του ταμείου».

Στην απολογία του ενώπιον του Συμβουλίου, ο εγκαλούμενος **συν. Καπράνος**, ανέφερε:

«□ η υπόθεση είναι καθαρά πολιτική-κομματική. Κι επειδή βόλευε εκείνη η περίοδος που ήταν προεκλογική για την ΕΣΗΕΑ, ξέσπασε ο πόλεμος□

Η ΕΣΗΕΑ δεν είχε εκπρόσωπο στο ΔΣ, διότι δεν είχε προεδρείο□ Περιέργως, η ΕΣΗΕΑ όρισε εκπρόσωπο □ όταν διογκώθηκε στον Τύπο η υπόθεση του ομολόγου□ Έτσι, ορίστηκε ο κ. Τσουπαρόπουλος, ο οποίος μου μετέφερε κατηγορηματικά την απαίτηση της ΕΣΗΕΑ, παρά τις αντιρρήσεις μου, να πουλήσουμε το ομόλογο. Του είπα

να το πωλήσουμε, αφού το θέλουν, μετά τον Ιούλιο, που θα εισπράτταμε τον τόκο του 6%. Μου απάντησε «όχι τώρα».

Δεν είναι περίεργο που υποχρεωθήκαμε να πουλήσουμε το ομόλογο με κέρδος, 3.100.000 ευρώ, αλλά που μετά την πώληση, έρχεται η συγκεκριμένη παράταξη και με κατηγορεί και το Πειθαρχικό με τιμωρεί, επειδή αν τα χρήματα είχαν παραμείνει στην τράπεζα (ποτέ δεν γίνονται επενδύσεις με το αν), θα είχαν μεγαλύτερο κέρδος,. Δηλαδή, «ο εκπρόσωπός μου» σε καλεί ως μέλος να υπακούς στις εντολές της ΕΣΗΕΑ και μετά σε τιμωρεί επειδή υπάκουσες!

Θέλω να τονίσω ότι στο ταμείο πήγα μετά από μεγάλη πίεση που δέχθηκα από τον Πάνο Παναγιωτόπουλο κι ότι ουδέποτε θα με «συγκινούσε» μια τέτοια θέση. Εργαζόμουν κανονικά στην «Καθημερινή» και είχα ελάχιστο χρόνο,. Γι' αυτό και η παρουσία μου στο ταμείο δεν ήταν full time. Ωστόσο, ήταν εύκολο να βάλεις σε μια σειρά ορισμένα πράγματα που είχαν αφεθεί στη τύχη τους.

Θέλω να τονίσω ότι στο ταμείο δεν διατάραξα καμία ισορροπία. Δεν μ' ενδιαφέρονταν τα κομματικά. Και δεν πήρα ποτέ μου μισθό. Υπέγραφα την απόδειξη εισπράξεως και τα χρήματα η υπάλληλος κα. Μπίκου, τα διέθετε για να αγοράζουμε ένα δώρο (καλάθι με ποτά κλπ) σε κάθε εργαζόμενο, όταν γιόρταζε»

Το Καταστατικό του ταμείου αναφέρει ότι ο πρόεδρος συγκαλεί το ΔΣ και ορίζει την ημερήσια διάταξη. Πουθενά δεν αναφέρεται ότι ο πρόεδρος καλεί τα μέλη. Τα μέλη τα καλεί ο διευθυντής ή ο γραμματέας. Όπως προκύπτει απ' όλα τα πρακτικά του ΔΣ του ΤΣΠΕΑΘ, είχα ζητήσει να παρίσταται πάντα, όπως κι έγινε, ο νομικός σύμβουλος του ταμείου, κ. Σαρρής. Πριν από κάθε συνεδρίαση, ρωτούσα αν η σύνθεση είναι νόμιμη και μόνο αν η απάντηση ήταν καταφατική, άρχιζε η συνεδρίαση. Αυτό έγινε και στην «επίμαχη» συνεδρίαση, στην οποία μάλιστα παρίστατο και δεύτερος δικηγόρος, ο κ. Γιώργος Αϊδίνης, εκπρόσωπος της ΕΙΗΕΑ, ο οποίος και μειοψήφησε στο θέμα της πώλησης του ομολόγου»

Δυστυχώς, είπαν κι άλλα □ όπως λ.χ. ότι αρνήθηκα να δώσω στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ έγγραφα σχετικά με το ομόλογο. Θέλω να ερωτηθεί επ□ αυτού η γενική διευθύντρια του ταμείου, κα. Καρατζά στην οποία έδωσα εντολή να στείλει σ□ όλες τις Ενώσεις όλα τα έγγραφα που είχε στην διάθεσή του το ταμείο, όπερ και εγένετο□».

Το ΔΠΣ αφού έλαβε υπόψη τις μαρτυρικές καταθέσεις, την απολογία του εγκαλουμένου και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, αποφαινεται ως ακολούθως:

Η θέση του προέδρου του οποιουδήποτε ασφαλιστικού οργανισμού και στην προκείμενη περίπτωση του ΤΣΠΕΑΘ, επιβάλλει αυξημένο αίσθημα ευθύνης, ώστε να διασφαλίζονται τα συμφέροντα του Ταμείου και κατ επέκταση των εργαζομένων που έχουν υπαχθεί στην ασφάλισή του, μεταξύ των οποίων και οι δημοσιογράφοι. Και η οποιαδήποτε σοβαρή απόφαση και μάλιστα διαχειριστικού-επενδυτικού χαρακτήρα θα πρέπει να λαμβάνεται με την ευρύτερη δυνατή συναίνεση.

Στην εξεταζόμενη υπόθεση της αγοράς του «δομημένου ομολόγου» από το ΤΣΠΕΑΘ, δυστυχώς, δεν υπήρξε η προϋπόθεση αυτή, τη στιγμή που αφορούσε τεράστια επένδυση του 20% των αποθεματικών του ΤΣΠΕΑΘ. Η απόφαση ελήφθη εσπευσμένα με την οριακή απαρτία των τριών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και με απουσία των εκπροσώπων των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων. Επίσης, δεν υπήρχε οποιαδήποτε μελέτη ή γνώμη ειδικού για θέματα οικονομικού-επενδυτικού χαρακτήρα.

Ακόμη, για τόσο σοβαρό ζήτημα δεν υπήρχε ενημέρωση των συνδικαλιστικών οργανώσεων των ασφαλισμένων, που ναι μεν δεν είναι υποχρεωτικό, αλλά προφανώς σκόπιμο. Η αγορά αυτή του ομολόγου, ήταν κίνηση που είχε «ρίσκο», μικρό για τον εφειβάλλοντα και μεγάλο για άλλους. Και όταν τελικά πωλήθηκε στην PROTON BANK, ναι μεν εξασφαλίστηκε τίμημα υψηλότερο κατά 3.100.000 ευρώ από εκείνο της αγοράς του, όμως τελικά υπήρξε ζημία περίπου 1.000.000 για το Ταμείο, από τη διαφορά τόκων που θα υπήρχε αν είχε κατατεθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος. Η

προβαλλόμενη άποψη από την πλευρά του εγκαλούμενου, πως η επένδυση στο ομόλογο ήταν συμφέρουσα, λόγω του υψηλού επιτοκίου δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, αφού υπάρχει διακύβευση του κεφαλαίου. Υπάρχει βέβαια ζήτημα ως προς την καλύτερη επένδυση για το αποθεματικό του Ταμείου, όμως η όποια επιλογή πρέπει να γίνεται με πρόσθετες εγγυήσεις και ενημέρωση των συνδικαλιστικών φορέων και βασικό μέλημα την πλήρη εξασφάλιση του ΤΣΠΕΑΘ.

Σχετικά με την αγορά του ομολόγου το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ, κάλεσε τον εφεσιβάλλοντα να προσκομίσει σχετικά έγγραφα, τα οποία, όμως, όπως κατέθεσαν και αρκετοί από τους μάρτυρες, δεν προσκόμισε, παρότι το είχε υποσχεθεί.

Κατόπιν αυτών, το ΔΠΣ κρίνει **ομόφωνα πειθαρχικά ελεγκτέο** τον εγκαλούμενο **συν. Δημήτρη Καπράνο**, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ.α του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ.

Ως προς την ποινή, κατά πλειοψηφία, δέχεται τα ακόλουθα:

Κατά την διαδικασία ενώπιον του ΠΠΣ, ο εγκαλούμενος δεν είχε ασκήσει το δικαίωμά του για πρόταση μαρτύρων, ούτε είχε κάνει την απολογία του, και συνεπώς η απόφαση επί της ποινής της οριστικής διαγραφής, ελήφθη χωρίς τα στοιχεία αυτά.

Στην διαδικασία ενώπιον του ΔΠΣ εξετάσθηκαν και μάρτυρες του εγκαλουμένου, αλλά και ο ίδιος κατέθεσε τις απόψεις του με την απολογία του. Συνεπώς, η απόφαση περί της ποινής θα πρέπει να λάβει υπόψη της και τα πρόσθετα αυτά στοιχεία, όπως προβλέπεται από τις βασικές δικονομικές διατάξεις και τις γενικές αρχές του δικαίου. Επίσης, λαμβάνεται υπόψη πως σύμφωνα με το κατηγορητήριο δεν εξετάζεται η τυχόν δόλια προαίρεση και τέλεση και ποινικού αδικήματος, καθώς αυτό ερευνάται από τη Δικαιοσύνη. Και εφόσον υπάρξει καταδικαστική απόφαση θα γίνει νέα πειθαρχική παρέμβαση, όπως τονίζεται και στην πρωτοβάθμια απόφαση.

Ως εκ τούτου, κάνει δεκτή εν μέρει την έφεση του εγκαλουμένου ως προς το σημείο αυτό και επιβάλλει με **ψήφους 4 έναντι 1** την

ποινή της **προσωρινής διαγραφής δύο χρόνων** από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ. Το μέλος που μειοψήφησε πρότεινε την διατήρηση της ποινής της οριστικής διαγραφής.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Τετάρτη, 16.12.09.

Η προεδρεύουσα

Ελένη Τράϊου

Η γραμματέας

Μαρία Χριστοφοράτου